

e-ODU, al servei de les persones usuàries

***Apologia de l'anorèxia i de la bulímia a la
xarxa (anàlisi 2010)***

Agència de Qualitat d'Internet

***“La qualitat a internet,
responsabilitat de tots”***

**Anàlisi anual sobre la difusió i la proliferació de
continguts que fan apologia de l'anorèxia i de la
bulímia a la xarxa (2010)**

L'Agència de Qualitat d'Internet (IQUA) és una iniciativa del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que, en col·laboració amb altres organismes públics, crea una entitat d'àmbit estatal que vol ser un referent comú per a l'Administració, les empreses, els prestadors, les associacions, les persones usuàries i els tècnics que treballen en la millora i la qualitat a internet, utilitzant el Segell de Qualitat IQ com a principal eina d'acreditació de qualitat i de seguretat.

La nostra missió, visió i objectiu prioritari són:

“Promoure i posicionar IQUA i el seu segell en l'univers d'internet, i que sigui identificat com a segell de referència en relació amb la qualitat, la seguretat i la diferenciació de les pàgines web.”

L'Agència està participada pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació (STSI), el Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya (CESICAT) i el Col·legi Oficial d'Enginyeria en Informàtica de Catalunya (COEINF) que és qui dirigeix i gestiona actualment l'entitat.

Índex

1. Introducció i justificació de l'estudi: plantejament de la problemàtica
2. En què consisteixen aquests continguts?
  - 2.1. Models a seguir
  - 2.2. Trucs i consells
  - 2.3. "Curses" de quilos
  - 2.4. Filosofia i estil de vida
  - 2.5. Vocabulari "en clau" específic
3. Posicionament a la xarxa (a favor, en contra, o ni una cosa ni l'altra)
4. Antecedents
5. Per què no es poden tancar aquestes pàgines web?
  - 5.1. Convé tancar-les?
6. Què fa IQUA?
7. Consideracions legals
8. Proveïdors i plataformes on s'allotgen aquests continguts
  - 8.1. Grups o comunitats
  - 8.2. Pàgines web personals i blocs
  - 8.3. Fòrums
  - 8.4. Xarxes socials
  - 8.5. Xats i missatgeria instantània
  - 8.6. Cercadors, dos exemples: Google i Yahoo
9. Conclusions i possibles solucions
10. Annexos
  - Annex I: Informe ACAB
  - Annex II: Anàlisi per plataformes (document a part)

1. Introducció i justificació de l'estudi: plantejament de la problemàtica

---

Les noves tecnologies ofereixen la possibilitat d'accedir a un nombre il·limitat de continguts i d'informació. Internet, com a plataforma d'accés al coneixement, ha esdevingut una eina a l'abast de gairebé tothom. Com sabem, però, a internet també hi proliferen i hi podem trobar tota mena de continguts il·legals i nocius amb els quals cal tenir cura, especialment, amb aquells que puguin afectar menors i adolescents. L'Agència de Qualitat d'Internet té com un dels seus objectius principals elaborar anàlisis relatives a les possibilitats de la xarxa: la seva qualitat, els continguts, els avantatges i, també, els riscos.

En aquesta ocasió, volem centrar-nos especialment en aquells llocs web (o espais a la xarxa) que promouen l'anorèxia i la bulímia, i les tracten no pas com una malaltia, sinó com un estil de vida.

La bulímia i l'anorèxia, però, no són cap novetat a internet. A la xarxa s'hi poden trobar, amb relativa facilitat, continguts d'aquest tipus emprant les eines de cerca més bàsiques.

Fins i tot no és estrany que apareguin als mitjans de comunicació notícies en què s'alerta d'aquests continguts i es proporcionen detalls sobre el vocabulari "en clau" que aquestes pàgines utilitzen. No és un fet aïllat, doncs, que els mitjans de comunicació es facin ressò, de manera periòdica, del perill que representen els continguts nocius d'aquests webs. L'objectiu és advertir i alertar amb relació als continguts altament perjudicials dels webs anomenats "pro Ana" i "pro Mia". Per a aquells que ho desconeguin, "pro Ana" i "pro Mia" és la forma en què s'autodenominen aquestes pàgines: "Ana" vol dir anorèxia i "Mia" vol dir bulímia. Però aquest ressò mediàtic no ha arribat mai a tenir l'efecte desitjat, és a dir, la retirada i la persecució d'aquests continguts.

Malauradament, el que sí que es pot dir que és una novetat és la magnitud que està assolint aquest problema en els darrers temps, la quantitat de pàgines d'aquest tipus que hi ha a la xarxa i que, lluny de ser objecte de censura atenent a la protecció del menor, cada cop estan més protegides per l'evolució mateixa del sistema i per la manca de consciència sobre el problema que representen tant legalment com tècnicament, així com de les conseqüències que poden ocasionar.

Qué.es
Miércoles, 20 de octubre de 2010 Madrid 26.7/12° Cambiar
Qué.es en PDF Qué.es Móvil Qué.es RSS Qué.es Widgets

Noticias | Curiosas | Famosos | Ocio | Deportes | Tu economía | Ciudades | Clasificados | Más

Tecnología A la última

Tecnología

La anorexia gana 'protagonismo' en la Web

Un estudio de [Optenet](#) demuestra el gran crecimiento de páginas web que hacen apología de la **anorexia** y la **bulimia**, mientras que las de **pornografía** se han reducido.

26 de agosto de 2008

El estudio realizado de forma aleatoria sobre casi **3 millones de páginas web** ha desvelado un enorme crecimiento de las páginas que hacen apología de enfermedades patológicas como la anorexia y la bulimia.

Según datos presentados por Optenet, desde 2006 este tipo de páginas se ha incrementado en un **470%** suponiendo el mayor crecimiento de la red. Solo las páginas de redes sociales como [Facebook](#) o [MySpace](#) se acercan a ese crecimiento, con un **455%**.

www.que.es/tecnologia/noticias/200808261215-anorexia-gana-protagonismo.html

Una dada que cal tenir molt present és l'elevada vulnerabilitat de les persones que freqüenten aquestes pàgines, ja que, en la majoria dels casos, es tracta de menors (en un 75% dels casos, un 95% dels quals són noies). ***Vegeu les dades estadístiques i d'impacte en la salut pública elaborades per ACAB (annex I)***

Aquesta anàlisi, així doncs, vol fer-se ressò d'aquest greu problema, definir-lo en els seus propis termes i proposar-ne possibles solucions, i alertar, alhora, les grans plataformes que allotgen, sense cap mena de control, aquests continguts nocius per tal que contribueixin a eliminar-los, tot assumint la responsabilitat social que els pertoca.

Finalment, convé destacar que l'Agència de Qualitat d'Internet –en particular, la nostra Oficina de Defensa de l'Usuari (e-ODU)–, s'enfronta amb grans dificultats a l'hora de mirar de millorar la qualitat, la seguretat i la confiança a la xarxa i poder donar resposta a les denúncies dels ciutadans/persones usuàries. Massa sovint veiem com el marc legal existent, la manca de sensibilitat vers el problema, la incapacitat per gestionar l'univers d'internet, etc., dificulten les nostres accions.

Esperem que aquesta anàlisi serveixi com una carta oberta i una crida per conscienciar el conjunt d'entitats, organitzacions i institucions amb competències en aquest sector envers la responsabilitat que tots tenim a l'hora de resoldre situacions tan greus com les que es descriuen aquí.

2. En què consisteixen aquests continguts?

L'anorèxia i la bulímia són dues malalties que afecten sobretot nois i noies joves i menors que es troben en la fase inicial del trastorn, justament quan són més vulnerables. Busquen "comprensió i refugi" a la xarxa mitjançant aquests llocs web, que esdevenen comunitats d'afectats per aquestes malalties, on el trastorn és tractat com un estil de vida i s'hi intercanvien trucs per perdre pes, per enganyar i dissimular davant dels pares... Són, en definitiva, una font inesgotable de pràctiques i de consells oferts per persones malaltes que esdevenen altament perillosos per a la salut.

El perfil de la persona usuària és nois i noies amb un punt en comú que no és altre que la voluntat d'aprimar-se a qualsevol preu, apropant-se així, de manera molt perillosa, a un greu trastorn alimentari que els pot conduir a serioses malalties i conseqüències fatídiques (tant físiques com mentals).

La realitat a la xarxa és que aquestes comunitats a internet suposen un punt de trobada i una crida, és a dir, una plataforma de captació d'altres nois i noies que tenen dubtes i busquen informació sobre el tema per entrar en aquest suposat "estil de vida".

En aquestes pàgines, les persones usuàries són principalment persones malaltes en fase d'iniciació, que busquen consells i comprensió. Per contra, els que administren els continguts solen ser malalts en fases més avançades que segueixen, en la majoria dels casos, sense reconèixer la malaltia com a tal. En qualsevol dels supòsits (acceptant la malaltia o ignorant-la), en aquests espais d'internet hi apareixen continguts molt nocius per a la salut i són una plataforma d'intercanvi d'informació d'alt risc.

Un exemple clar n'és el fet que, en aquests webs, hi apareixen instruccions de com aconseguir medicaments o drogues per aprimar-se sense recepta, tractaments i càstigs que consisteixen a autoinfligir-se dolor (*self injury*).

jueves 9 de septiembre de 2010

Nikki dijo..
hola nena, luego te paso la direccion (la consigo) la calle y la numeracion...cualquier cosa nos podemos encontrar si quieres...vivimos re cerkita :)
14 de sept

Publicado por Triste PrinceSa en 21:29 2 comentarios
[redacted]
gente quiero conseguir [redacted] sin receta , espero que alguien me pueda ayudar , se que muchas personas pudieron conseguir sin receta , pero no se donde comprarla ! Espero respuestas y ayuda , muchas gracias La [redacted] ya tiene quien le escriba.

Publicado por Triste PrinceSa en 20:54 3 comentarios
miércoles 15 de septiembre de 2010

Una organización en defensa de los consumidores ha pedido a las autoridades farmacéuticas de EEUU que retiren el medicamento para adelgazar [redacted], cuyo nombre científico es [redacted] (en España se comercializa con el nombre de [redacted]), después de que 32 personas que lo tomaban muriesen.

Són aquest tipus de pàgines les que suposen un perill més gran per a la salut, ja que donen lloc a tractaments descontrolats que comporten conseqüències molt greus: ens arribem a trobar fins i tot amb casos en què s'indueix al suïcidi.

Suicidio: Tú Eliges El Día De Tu Muerte

DATE // Miércoles, 25 De Julio De 2007

TOPIC // PASTILLAS

El método más usado para suicidarse aparte del corte de venas es la ingestión de pastillas, pero como todas las formas de suicidarse, tiene sus ventajas e inconvenientes.

- Ventajas:

- * No sufres al morir, ni siquiera te enteras, entras en un estado de coma hasta que finalmente mueres.
- * Es una muerte sigilosa, es decir, al contrario que otras maneras de suicidarse, ésta no llama la atención por que haya un charco de sangre a tu alrededor ni nada del estío, es como si estuvieras durmiendo en la cama por toda una eternidad.

- Desventajas:

- * Hacerse con las pastillas no es muy fácil que digamos, solamente se consiguen con receta médica.
- * No siempre funciona, hay veces que tu organismo no las acepta (tanta cantidad) y acabas vomitándolas.
- * Si no lo haces sólo, en un lugar que nadie se entere en un tiempo, podrían darse cuenta y llevarte al hospital para hacerte una limpieza de estómago.

Las marcas de las pastillas que se utilizan para suicidarse suelen ser Neurolépticos muy potentes, como pueden ser: Largactil de 100 mg y Sinogan de 0.25 mg. Aunque también valen las pastillas normales para dormir como pueden ser: Dormicum, Secobarbital/amobarbital, Lexotan y Ropinol. Como ya se ha mencionado antes, para hacerse con ellas se necesita receta médica.

Tags: depresión, frustración, morir, soledad, suicidio, pastillas

És destacable, però, que el caire d'aquestes pàgines fa referència molt freqüentment a un món fantasiós, on les persones usuàries volen aconseguir la perfecció, convertir-se en princeses i fugir d'allò que les fa sentir grosses i lletges.

2.1. Models a seguir

UN EJEMPLO A SEGUIR MI THINSPIRATION

CALORIAS
◆ CALCULA CUANTAS CALORIAS
KEMAS

KIEN ES LA MEJOR THINSPO?

KATE MOSS	1 (4%)
ANAHI	5 (22%)
MARY KATE	1 (4%)
NICOLE KIDMAN	1 (4%)
NICOLE RICHIE	2 (9%)
LINDSAY LOHANN	5 (22%)
HILARY DUFF	3 (13%)
AVRIL LAVIGNE	4 (18%)

Continuant amb la línia de continguts que apareixen amb freqüència en aquestes pàgines, destaquen els denominats *thinspo* o *thinspiration*, models a seguir. En aquests espais web, hi podem trobar una infinitat de fotografies i de vídeos de noies molt primes que serveixen de referent i de guia, són exemples a imitar.

Com ja avançàvem, no cal anar gaire lluny ni ser cap expert en navegació web per trobar continguts d'aquest tipus: només cal introduir les paraules “mia” i “ana” en qualsevol cercador (Google, YouTube...)

De la mateixa manera, és significativa l'existència d'espais en què destaca el cas contrari, exemples a NO seguir: són els anomenats *reverse thinspo*, és a dir, imatges de persones amb sobrepès que serveixen d'estímul per no engreixar-se.

Fat Sweaty Betty (reverse thinspo)
These are some fat people. Don't eat. EVER! Music: Insane Clown Pos
by TheDisorderedMuse | hace 2 años | 50483 reproducciones

2.2. Trucs i consells

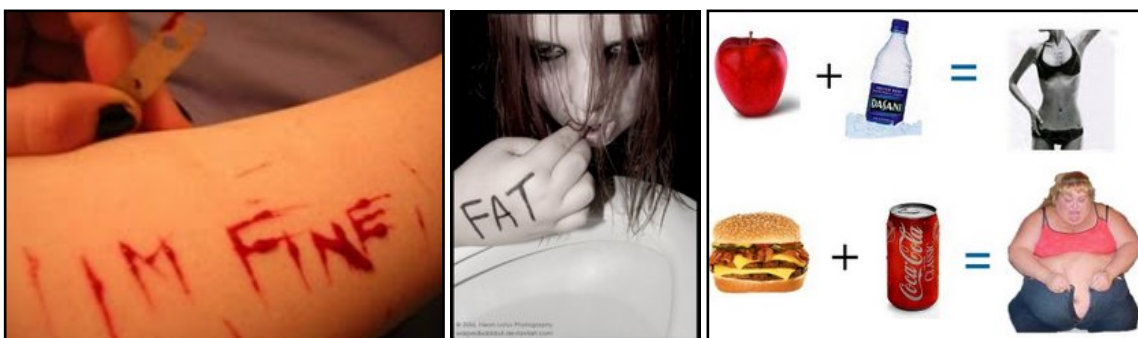

Un dels perills més greus d'aquest tipus d'espais web és l'apartat de consells per seguir "l'estil de vida pro Ana i pro Mia". N'hi ha de tota mena: per aprimar-se, per no tenir gana, per dissimular davant dels pares, per identificar-se entre ells... Els denominen "tips" i fins i tot hi ha llistes que els serveixen com a referent, i arriben a ser una mena de manaments religiosos o dogmes de fe. Cal assenyalar la gravetat i el risc en què incorren aquells menors i/o adolescents que segueixen i apliquen aquests consells.

Mis técnicas para no comer son:

- 1.- Mantenerte ocupada.
- 2.- No pensar en la comida.
- 3.- En la hora de la comida inventar que tienes que hacer muchos trabajos en la escuela y te quedas escribiendo en tu blog y viendo imágenes thinspo.
- 4.- hacer algo por las tardes con ejercicio o dormir.
- 5.- en la noche ir a un bar o inventar que vas a cenar a la casa de una amiga tuya, vas a la casa de tu amiga y resulta que ya cenaste en tu casa y no tienes nada de hambre :).

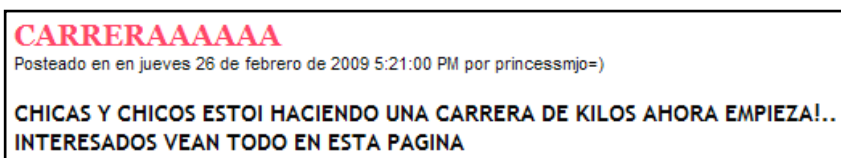
Sense voler entrar en detalls, però, posem uns quants exemples d'aquests consells: hi trobem autèntiques actituds de risc com autoinfligir-se dolor fent-se talls a la pell cada cop que pensen a menjar (per purgar el "pecat" i no caure en la temptació del menjar), o el dolor com a tècnica per cremar més calories, per evitar la fam o l'ansietat... En definitiva, esdevenen una font inesgotable de "desinformació incontrolada", amb falsos mites i dades incorrectes altament perilloses per a la salut i per a un desenvolupament físic i emocional correcte.

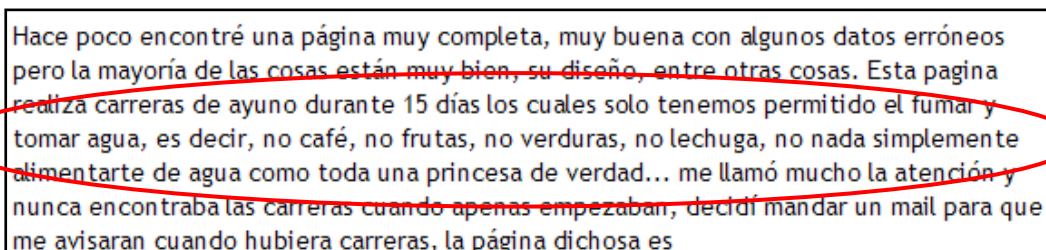
2.3. “Curses” de quilos

Seguint amb la línia de continguts nocius que apareixen als webs “d’apologia de la bulímia i l’anorèxia”, en destaquen, per la seva gravetat, les anomenades “curses de quilos”. Sens dubte, es tracta d’una de les pràctiques més perilloses que apareixen en aquests espais. Tal com ho indica el seu nom, les curses de quilos consisteixen en competicions que organitzen les persones usuàries d’aquestes pàgines, en què el mèrit i el triomf és ser la persona que perd més pes en menys temps (o mentre dura la competició). En l’anàlisi i el seguiment realitzat per l’Agència de Qualitat d’Internet (IQUA) d’algunes d’aquestes curses, s’ha pogut observar, amb esgarripança, les accions que es poden acabar duent a terme per ser-ne el guanyador.

Hi ha variants d’aquesta perillosa modalitat encara més greus i perjudicials per a la salut, com les “curses de dejuni”, on es fixa un termini de dies en què les persones que hi participen no poden menjar res, només els està permès beure aigua i fumar.

Totes aquestes curses s’organitzen ràpidament, mitjançant una crida per inscriure-s’hi, i en pocs dies en trobem exemples amb més de 20 participants, que arriben a perdre pes de manera esparverant. Les edats de les persones que participen en aquestes curses de quilos poden oscil·lar entre els 15 i els 30 anys, una dada alarmant que cal considerar i tenir present.

CARRERA DE KILOS ..vuelve la muñeca de porcelana

Posteado en [carrera de kilos](#) en martes 6 de enero de 2009 3:48:00 PM por ****LoDyCyTa****

Hola nenas
debido a la demanda de princess que han estado sin poder bajar un gramo he decidido hacer una carrera junto con otras niñas el tiempo sera de 1 semana asi, le daremos e 100 % de nosotras, y sera provechosa , ya que si es muy larga no se lleva la constancia
La carrera empieza el lunes 12 de enero
Asi que nenas por favor necesito que dejen sus datos como comentarios para poder inscribirse a la carrera
Requisitos para la inscripcion
nombre o blog:
edad:
altura:
peso actual:
peso meta(al finalizar la carrera)
thinspiration favorita:
mucha suerte a todas
cualquier duda comunicarse con migo mediante el blog o a mi correo

<http://www.princesawannable.blogspot.com/>

un beso chicas y echente muchas ganas

15. nombre: Anto
blog: <http://tuvalorinterior.blogspot.com/>
edad: 17 años
peso actual: 52 kilos
estatura: 1.56 cm
peso al finalizar la carrera: 49 kilos
thinpiration favorita: (Travis Barker)

16. nombre: princezha morazul
blog: <http://princezha-morazul.blogspot.com/>
edad: 16 años
peso actual: 66.8
peso al finalizar la carrera: 63
thinpiration favorita: hermanas olsen

En aquest exemple, els resultats finals són molt inquietants: la majoria de participants perden entre 3 i 5 quilos per setmana. Hi ha casos en què s'arriben a perdre entre 8 i 10 quilos en una setmana, i s'aconsegueixen pesos finals propers als 40 quilos.

21. nombre: Thatiana
blog: <http://munequitarosaengris.blogspot.com/>
edad: 21 años
estatura: 1.50
peso: 44 kg
peso final 41 kg
thinpiración favorita: Rachel Bilson, Selena Gomez.

22. nombre: andreita
edad: 19 años
peso: 69 kg
peso al finalizar: 60 kilos
thinspo: nicole richie y linsay lohan.
Publicada por ****LoDyCyTa**** en 16:35 11 comentarios

2.4. Filosofia i estil de vida

“No estem malaltes, volem ser així”. A les pàgines pro anorèxia i pro bulímia, les noies s'autodenominen “princeses” o “nines de porcellana”, i també fan símils amb les papallones. Molts dels dominis de les pàgines coincideixen a incloure-hi aquests noms. Fan referència a “Ana” i a “Mia” com si es tractessin d'una mena de deesses. Tot el que comporta aprimar-se és un ritual i la seva forma de vida, gairebé una religió. S'hi difonen idees i principis que suposen un risc elevadíssim per als nois i noies que potencialment són a les portes d'entrada d'aquests trastorns, molt sovint amb unes edats en què són molt influenciables. Aquestes comunitats actuen com una mena de sectes de captació. Busquen un complement virtual (comprensió i refugi) per suplir l'aïllament que pateixen al món real.

carta para Ana

Querida ana:

Te ofrezco mi vida, mi corazón y todas las funciones de mi cuerpo, te entrego todas mis posesiones terrenales.

Busco tu sabiduría, tu fe y tu peso tan ligero como una pluma. Ruego por obtener la habilidad de flotar, de bajar mi peso a un solo dígito. Ruego por mirar fijamente al espacio, temer a la comida y verme mi imagen obesa en el espejo. Te adoraré y ruego por ser una fiel sirviente tuya hasta que la muerte nos separe.

Si te engaño y procreo con Ronald McDonald, Dave Thomas, el coronel o esa pequeña estrellita jr. Me arrodillare sobre mi baño y meteré los dedos muy dentro de mi garganta y rezare por tu perdón.

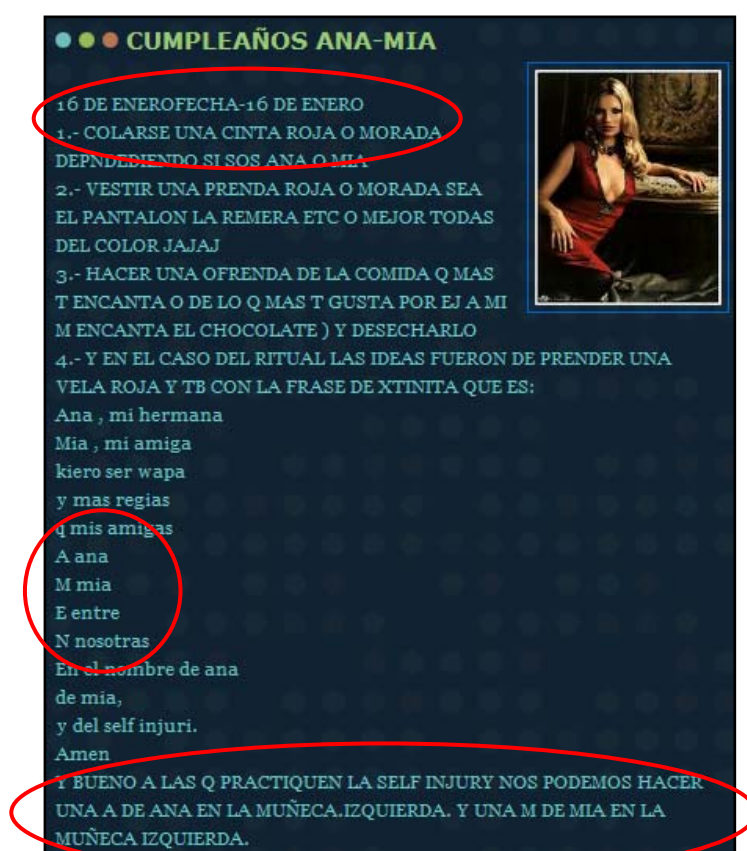

Ana, ahora más que nunca dame fuerzas, se que estás ahí, en las sombras, en mi mente, en las mujeres, en el espejo, en las revistas, en la tele. Eres todo para mí. Y sin no podría seguir. Dame la voluntad que necesito para continuar cuando deseo caer en los pecados...

2.5. Vocabulari “en clau” específic

En “l’univers Ana i Mia” es disposa d’un llenguatge propi. És, sens dubte, un món en si mateix, en què fins i tot hi ha un dia establert al calendari com a dia de celebració anual, el 16 de gener. Ana i Mia disposen de diferents signes d’identificació. El color vermell representa l’anorèxia i, el morat, la bulímia, i molt sovint ho reflecteixen portant braçalets o cintes d’aquests colors al canell esquerre.

Amb relació al vocabulari, hi ha fins i tot un diccionari propi, en què algunes paraules o termes són tractats amb sinònims per tal de passar despercebuts als filtres de continguts o a possibles cerques per tancar les pàgines web.

Per donar-ne alguns exemples, a aquells que volen iniciar-s'hi els anomenen “wannabe”; en comptes de vomitar parlen de “purgar”; d'un menjar copiós en diuen “binge”; als trucs els nomenen “tips”; als talls que es fan, “self-injury”; a una amiga virtual membre d'una comunitat li diuen “buddy”; a la que es posa en tractament mèdic, “rehab”...

També utilitzen les sigles per fer referència a aspectes específics com ara l'índex de massa corporal (IMC o BMI), el desordre alimentari (DA, TCA o ED), l'anorèxia i la bulímia nervioses (AN i BN)... Així com diminutius, “prin” en comptes de “princess” o “princesa”; “thinspo” en comptes de “thinspiration”...

Vocabulário de Ana y Mia

- **Ana:** Manera de referirse a la anorexia nerviosa (AN), dentro comunidad Pro-TCAs.
- **Mia:** Manera de referirse a la bulimia nerviosa (BN), dentro de la comunidad Pro-TCAs

Cal conèixer i estar alerta amb aquest vocabulari per poder identificar les fonts d'informació més amagades, així com els seus accessos.

3. Posicionament a la xarxa (a favor, en contra, o ni una cosa ni l'altra)

Si cerquem “anorèxia” o “bulímia”, per exemple, al Google, hi trobem 438.000 entrades en només 0,38 segons. Si fem els mots “ana” i “mia”, ens apareixen 9.290.000 entrades en 0,17 segons. Cal destacar que, en relació amb el posicionament web, la primera de totes és una pàgina “pro”. Tot i això, no totes les pàgines que tracten el tema ho fan amb ànim de promoure’l i incitar-lo. És a dir, no tan sols hi ha pàgines pro, n’hi ha d’*anti*, i també en trobem algunes que cauen en l’ambigüitat i tracten el tema suposadament de forma “neutral” (no es declaren ni en contra ni a favor): són conegudes com a pàgines “pro-choice”. Aquests webs s’emparen en la llibertat d’expressió perquè cadascú hi porti el que consideri oportú des del seu punt de vista, tant si és a favor com en contra.

Un clar exemple de pàgina web *anti* seria la creada per la Fundació ABB (www.1espejo1000ventanas.com), en què s’agrupen blocs personals que expliquen casos reals de malalts que han sortit o estan sortint d’aquest cercle viciós i que, per tant, poden suposar una font d’esperança per altres malalts que reconeixin la malaltia i es posin en les mans adequades per combatre-la. Aquestes pàgines, per tant, poden ser una taula de salvació en comptes d’una porta d’entrada.

D’altres adapten el seu vocabulari i la seva estètica per reconduir la cerca d’informació a fonts fiables i saludables amb criteris mèdics, com és el cas de www.todoanaymia.com.

Un altre cas que segueix aquest exemple és la pàgina de l'Associació en Defensa de l'Atenció a l'Anorèxia Nerviosa i Bulímia (www.adaner.org), o iniciatives que es fan passar com a pro a mode de "ganxo" i en realitat tracten d'evitar que s'hi accedeixi: www.teoriza.com/posiciona-contra-la-anorexia.

<www.blogpocket.com/2008/06/16/tips-pro-ana-y-pro-mia-como-adelgazar-vomitando/>

Hi ha, tanmateix, pàgines i blocs que, a la seva manera, tracten de donar una visió negativa sobre la malaltia i de conscienciar sobre les conseqüències que comporta. És una altra manera de fer front al problema. Aquestes pàgines ofereixen una visió alternativa a aquells nois i noies amb dubtes i curiositat sobre el tema, i persegueix assessorar-los i aconsellar-los sobre la realitat per tal d'evitar que caiguin en la desinformació plantejada per les pàgines "d'apologia de l'anorèxia i/o la bulímia".

La xarxa, doncs, també ofereix informació i assessorament professional. Cal, en aquest sentit, aprofundir, impulsar i difondre (via institucional i via cercadors) aquelles pàgines que tractin el tema amb criteris professionals, abordant el tema des d'un vessant que tingui cura de la salut, i que siguin administrades per personal coneixedor del sector i ofereixin, en definitiva, informació realment útil i veraç. Aquest ha de ser, sens dubte, un dels pilars fonamentals a l'hora de permetre la publicació de continguts d'aquestes característiques a la xarxa. Hem d'aconseguir que els nois i noies amb dubtes sobre aquests temes accedeixin, de manera principal, a pàgines adequades, allunyant-los de les pàgines perjudicials i desmarcant-los-en.

¿Quieres ser la princesa Ana de porcelana o la princesita Mia que cuanto come vomita?

sábado 28 de junio de 2008

No, te dejes engañar.
Eso de ahí arriba, no les gusta.

¿Necesitas ayuda? Aquí la encontrarás:

¿De verdad quieres acabar así?

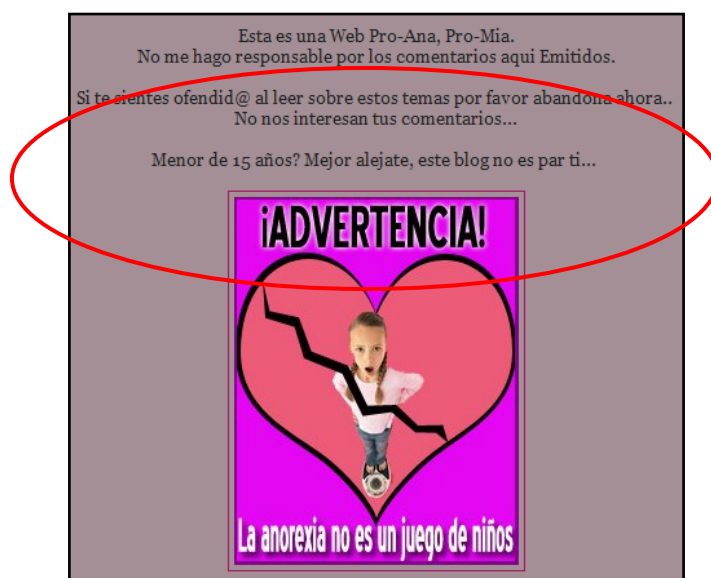
¿De verdad, con la mano en el corazón, darías tu vida por estar así?

Porqué esto es lo que conseguirás si sigues en tu empeño.

[Asociación de lucha contra bulimia y anorexia](#)
[Foro de anorexia y bulimia](#)
[Tu eres más que una imagen](#)
[Web institucional contra la anorexia y la bulimia](#)

Aquesta tasca ha de comptar amb l'estreta col·laboració de diversos sectors. La formació, en aquest sentit, esdevé clau. Cal que, des de la família i l'escola (per posar-ne dos exemples clars) s'inculquin aquests valors i es promogui una navegació per internet "saludable". Evitar el tema no és la solució: el que cal és parlar-ne amb criteri i orientar degudament des d'un primer moment per tal de prevenir el problema abans no sigui massa tard.

Una dificultat detectada no exclusiva d'aquestes pàgines sorgeix quan la participació de les persones usuàries és lliure i no està controlada. Ens trobem sovint amb pàgines web *anti* (en què es proclama explícitament que no se'n fa apologia i que només es donen opinions neutrals) amb una via d'entrada de continguts i de comentaris igualment nocius i que poden induir els nois i les noies a caure a les urpes d'aquestes malalties. Fins i tot hem trobat, en moltes d'aquestes pàgines, una mena "d'avís legal" que pretén, així, evitar possibles intents de tancament o de censura.

La dificultat de fiscalitzar aquests continguts rau en el marc legal existent poc concret en aquest àmbit, ja que podem trobar continguts nocius (que fomenten o fan apologia de l'anorèxia i/o de la bulímia) en pàgines que es declaren *anti*. Per tant, amb independència de la declaració d'intencions que faci l'administrador i del tipus de plataforma/espai on estigui ubicat el contingut (pàgina, grup, comunitat, fòrum, bloc, xat...), ens podem trobar amb "opinions" o "continguts" altament nocius. En qualsevol cas, aquesta és l'excusa més emprada pels grans servidors. És a dir, que són els mateixos administradors els que ja estan alerta i s'emparen en la "llibertat d'expressió" per evitar els possibles tancaments.

4. Antecedents

L'Agència de Qualitat d'Internet fa molts anys que lluita obertament, conjuntament amb altres entitats i en una situació de "desavantatge" clar, contra la proliferació de continguts nocius a la xarxa. Des d'IQUA, doncs, no és aquest el primer cop (ni, malauradament, no serà l'últim) que pàgines d'aquestes característiques són al nostre punt de mira. Ja des de la nostra creació l'octubre del 2002, IQUA sempre ha adquirit un compromís ferm i decidit per fer de la xarxa un lloc millor, més segur i de qualitat. Mitjançant la nostra Oficina de Defensa de l'Usuari (e-ODU), rebem queixes, reclamacions i denúncies relacionades amb internet, i bona part d'elles fan referència a continguts de pàgines web.

Centrant-nos en el tema que ens ocupa, i fent-ne un breu repàs "històric", cal destacar que fou al 2004 quan el "fenomen" d'apologia de la bulímia i de l'anorèxia es va popularitzar, inicialment als Estats Units, per *a posteriori*, fer el salt a la nostra societat. El 2006, l'IQUA va emetre diversos comunicats de premsa en què alertava d'aquest fet i es va aconseguir tancar algunes pàgines. A petició d'IQUA, Microsoft Espanya també va accedir a tancar quatre blocs allotjats en els seus servidors, cosa que creava un precedent i propiciava que s'adoptés aquesta política de tancaments en rebre els avisos corresponents sobre webs d'aquest tipus.

Cuatro 'blogs' españoles que incitaban a la anorexia o a la bulimia fueron clausurados a petición de la Agencia Catalana de Calidad de Internet (Iqua), confirmó Microsoft España, que no dio más precisiones sobre los contenidos y el origen de esas páginas personales en la Red.

Se trata de la primera decisión de este tipo tomada en España, ya que las empresas, cuando son alertadas de la existencia de ese tipo de contenidos, suelen responder que sólo las modificarán o suprimirán tras una decisión judicial, explicó Iqua, organismo que vigila las páginas de Internet.

<http://iblnews.com/story.php?id=32075>

Continuant amb aquesta línia d'actuació, el 2007 la premsa es va fer ressò del tancament d'algunes pàgines web a favor de l'anorèxia i de la bulímia que van estar alertades gràcies a l'acord de col·laboració signat entre el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, l'Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia (ACAB) i la mateixa Agència de Qualitat d'Internet (IQUA).

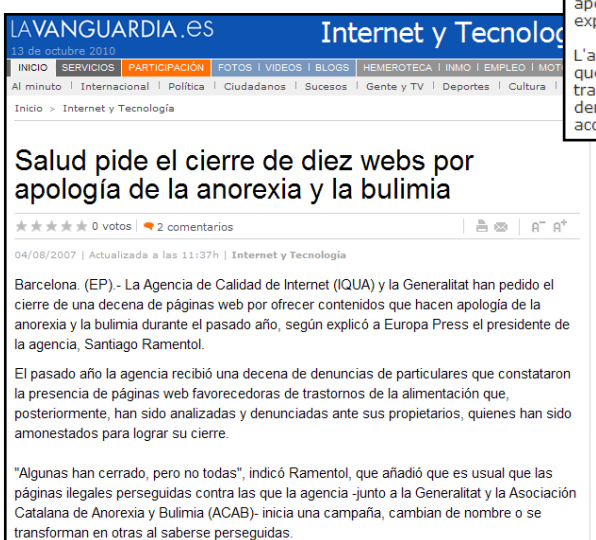
L'Agència de Qualitat d'Internet i Salut demanen el tancament de 10 webs per fer apologia de l'anorèxia i la bulímia

11:54 04.08.2007

BARCELONA, 4 d'agost (EUROPA PRESS)

L'Agència de Qualitat d'Internet (IQUA) i la Generalitat han demanat el tancament d'una desena de pàgines web per oferir continguts que fan apologia de l'anorèxia i la bulímia durant l'any passat, segons ha explicat a Europa Press el president de l'agència, Santiago Ramentol.

L'any passat l'agència va rebre una desena de denúncies de particulars que van constatar la presència de pàgines web afavoridores de trastorns de l'alimentació que, després, han estat analitzades i denunciades davant dels propietaris, els que han estat amonestats per aconseguir el tancament.

<www.vilaweb.cat/ep/ultima-hora/pg/1/2505270/index.html>

<www.lavanguardia.es/premium/publica/publica?COMPID=53381667095&ID_PAGINA=22088&ID_FORMATO=9&turbourl=false>

El 2008 també va aparèixer en premsa, fins i tot a *The Times*, una pàgina web britànica anomenada www.missbimbo.com que, mitjançant un "joc" l'objectiu del qual era vigilar el pes del personatge virtual que es creava, el seu vestuari i la seva salut amb dietes estrictes o cirurgia plàstica, fomentava pràctiques molt poc saludables. La pàgina, però, avui dia encara continua oberta.

Que aquesta pàgina estigui oberta és una mostra de la dificultat que té l'Agència per eradicar continguts nocius de la xarxa. La pàgina en qüestió té més de 2,5 milions de persones registrades (dades de desembre de 2010).

<www.hoytecnologia.com/noticias/Agencia-Calidad-Internet-anuncia/50765>

Més recentment, i atès l'augment significatiu de "denúncies" rebudes via e-ODU, IQUA ha reprès la seva tasca d'àmbit social amb l'elaboració d'aquesta anàlisi i l'aparició en diferents mitjans per tal de conscienciar sobre el problema existent i fer-ne difusió. Un exemple el trobem a COMRàdio el passat 16 d'octubre, Dia Mundial de l'Alimentació, al programa *Eureka*.

<<http://comradioblocs.com/eureka/2010/10/16/liqua-adverteix-dels-perills-de-webs-que-fomenten-trastorns-alimentaris/>>

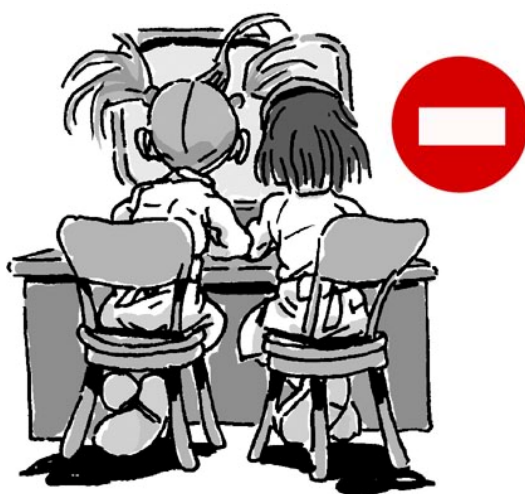
5. Per què no es poden tancar aquestes pàgines web?

En aquest punt, cal fer una consideració prèvia. Les persones que pegen aquests continguts nocius –altament perillosos per al desenvolupament saludable de les persones i que, arribats a l’extrem, poden conduir a la mort– **són persones malaltes**. Per tant, no han de ser tractades, en cap cas, com a delinqüents. Ara bé, que no es pugui perseguir la persona (el que aquesta persona necessita i requereix és ser tractada per professionals) no implica que s’hagi de permetre que els continguts que es generen tinguin facilitat per estar allotjats en espais a internet.

Actualment, però, és important destacar que aquesta mena de continguts (apologia de les pràctiques anorèxiques i/o bulímiques) no estan considerats com a “delicte”, perquè no vulneren el Codi penal i tampoc no es consideren com a continguts il·legals. Aquest marc legal “tò” o poc específic relatiu a aquest tema dificulta el tancament d’aquestes pàgines/espais, ja que, sense una ordre judicial, en la majoria d’ocasions no s’hi pot fer res.

D’altra banda, hi ha les pàgines, portals o plataformes que donen allotjament a aquests continguts, proveïdors de serveis que, en definitiva, són els que tenen la capacitat de tancar-les en detectar-hi continguts nocius.

En aquests casos, IQUA es troba en una situació de clara indefensió i amb una forta sensació d'impotència, ja que sempre depenem de la bona predisposició (o no) del servidor en concret. Malauradament, en massa ocasions aquesta predisposició a atendre els nostres requeriments no existeix. Els motius poden ser diversos: manca de mecanismes àgils i efectius de denúncia, dificultats a l'hora de "governar" el sistema, impossibilitat de control del conjunt de continguts allotjats (volum inabastable) o, senzillament, manca de voluntat donada, com dèiem, per la NO il·legalitat dels continguts denunciats, que esdevé una excusa perfecta per a la NO retirada.

És respecte d'aquest punt que l'Agència demana responsabilitats legals. No s'ha de perseguir la persona malalta, en cap cas, però sí que cal legislar i regular el sistema per tal d'impedir la facilitat amb què aquests continguts apareixen a la xarxa. Cal instar, doncs, les grans plataformes a actuar amb criteris de responsabilitat social empresarial i a emprar els mitjans necessaris per controlar, fiscalitzar i retirar continguts d'aquestes característiques.

Finalment, cal destacar que, malgrat els esforços de l'Agència i d'algunes plataformes que responen positivament a les nostres peticions, la mateixa evolució, ràpida, de la xarxa proporciona noves eines i plataformes per reagrupar-se i crear novament les comunitats "nocives" amb molta facilitat. Per tant, aconseguir tancar un espai "nociu" no és garantia de victòria i és en aquest sentit que la nostra lluita no resulta del tot efectiva. Cal, a més de facilitar la retirada de continguts nocius, complementar aquesta tasca necessària amb d'altres com ara la formació, la regulació, la sensibilització i l'establiment d'acords interdepartamentals que permetin una actuació ràpida, efectiva i eficaç.

5.1. Convé tancar-les?

Davant de la situació descrita, trobem a la xarxa diferents teories i opinions respecte a la necessitat o la conveniència de tancar (o no) aquests espais. És millor tancar-los i perseguir-los? És millor potenciar el tràfic de persones usuàries cap a d'altres espais "controlats"? És més positiu (atesa la impossibilitat d'abastar el problema d'una manera global i definitiva) impulsar i generar espais de debat i de reflexió sobre la bulímia i l'anorèxia que comptin amb assessorament expert? Des de l'Agència pensem que els dos corrents de pensament són necessaris i complementaris.

La realitat és que, contràriament al que es pretén, cada cop hi ha més espais a la xarxa en què les persones malaltes troben la manera de passar desapercebudes, "col·locar" els seus continguts "nocius" i obtenir la protecció que els cal per impedir tancaments, fiscalitzacions, denúncies o censures.

Cal tenir en compte, doncs, que "tancar les pàgines web no és l'única solució" i que, paradoxalment (o provocat per aquesta causa) el *boom* d'aquest tipus de pàgines/espais es va produir quan els mitjans de comunicació es van fer ressò de la proliferació d'aquests espais i del tancament d'algun d'ells. Entre el 2006 i el 2007 hi va haver un creixement del 470% (dades d'Optenet) en el nombre de pàgines/espais d'aquest tipus.

Aquesta dada colpidora dona arguments a aquells que pensen que el "tancament" no és la solució, ja que és clarament ressenyable que el resultat obtingut és el contrari del noble objectiu que es perseguia: en comptes de minvar, creixen amb més força, s'amaguen millor i les seves conductes es radicalitzen més en sentir-se perseguides. Un informe elaborat al 2008 per la Brigada d'Investigació Tecnològica de la Policia (BIT) va arribar a la conclusió que el seu tancament era contraproductiu, ja que deriva en el creixement de guetos virtuals.

Vol dir això que ens hem de quedar de braços plegats? L'anàlisi de la xarxa realitzada per l'Agència de Qualitat d'Internet, si bé dóna solidesa al creixement exponencial i de la professionalització dels creadors d'aquests espais, també reflecteix que eliminar continguts és una part important del gran trencaclosques que ens ha de conduir a fer minvar la presència de continguts nocius a la xarxa, tot i que, com dèiem, aquest tancament ha d'anar acompanyat d'altres mesures, si cal, més rellevants.

IQUA ha constatat que la política de girar la vista i fer com si no es veiés el problema no fa més que alimentar-lo. Actualment, en qualsevol espai de la xarxa (de temàtica relacionada amb l'alimentació, l'anorèxia, la bulímia... o en d'altres temàtiques del tot diferents) ens trobem fàcilment amb el risc de caure en llocs en què participen i afloren aquestes comunitats.

Com comentàvem, internet és tan extens que s'han de doblar els esforços a l'hora de lluitar contra aquests problemes. Cal promoure noves vies per fer-hi front. Cal inculcar valors i actituds saludables de navegació des de bon començament, i cal no baixar la guàrdia quan s'aconsegueix el tancament d'algun d'aquests espais. Des d'IQUA pensem que la justificació de "no fer res és millor" o que aquestes pàgines són "vies d'escapament per a les persones malaltes", i que formen "part de la seva teràpia personal" no han de ser arguments excloents, sinó complementaris, a les accions de denúncia i de tancament.

El que realment cal és un major esforç i implicació amb el problema, ja que la balança cada cop està més desnivellada i, com ho mostra la xarxa, esdevé del tot necessari disposar de les eines i de la col·laboració de tots els agents implicats per fer-hi front amb garanties d'èxit. Cal constatar, però, que el debat sobre què convé o no fer en aquest sentit està servit i no és fàcil trobar-hi unanimitat (vegeu l'enllaç).

www.elpais.com/articulo/sociedad/Ana/princesas/Internet/elpepusoc/20090404elpepusoc_1/Tes

6. Què fa IQUA?

L'Agència de Qualitat d'Internet disposa d'un servei que anomenem Oficina de Defensa de l'Usuari (e-ODU). L'e-ODU és la porta d'entrada de denúncies, queixes, suggeriments, sol·licituds d'informació, resolució de conflictes, dubtes, entre d'altres, que les persones usuàries d'Internet es poden trobar quan naveguen. Es tracta, doncs, d'una font molt important d'entrada d'informació rellevant per a nosaltres, ja que permet prendre el pols del que "passa a la xarxa", del que preocupa a la ciutadania i l'eina que ens permet investigar amb criteri. L'e-ODU ens dóna els indicadors que cal cercar, el que preocupa i el que és demanda social per part de les persones usuàries d'Internet.

En aquest sentit, sempre ha estat una constant la denúncia per part de persones usuàries de pàgines que fan apologia de l'anorèxia i de la bulímia. Actualment tenim registrades més de 250 pàgines/espais web d'aquestes característiques que ens han arribat via e-ODU (Oficina de Defensa de l'Usuari).

La nostra tasca consisteix, en primer lloc, a fer un reconeixement de l'espai denunciat per verificar que, efectivament, són pàgines pro i no tan sols informatives sobre el tema de forma neutral o contrària. La gran majoria, malauradament, resulten ser pàgines on es fa apologia d'aquests trastorns o, si no, són espais/pàgines amb entrades de terceres persones que hi aporten continguts a favor:

- S'anima les persones usuàries a ser anorèxiques i/o bulímiques
- Es plantegen curses de quilos
- S'intercanvien trucs per aprimar-se i per enganyar pares, tutors...
- Es recomanen pràctiques perilloses per a la salut
- Es tracta la malaltia com una forma de vida i una via d'escapament

Un cop realitzada aquesta primera anàlisi, procedim a arxivar aquestes adreces al nostre registre. El registre inclou l'adreça, l'estat, un resum breu dels continguts nocius denunciats i denunciables, el tipus d'espai (bloc, xat, fòrum, xarxa social, web...), l'activitat que tenen (visites, nombre de comentaris, dates d'actualització...). Aquesta tasca ens serveix per poder fer un seguiment de l'evolució del lloc i per tenir un cert control sobre el que hi succeeix.

El tercer pas és esbrinar qui és el proveïdor que allotja la pàgina en qüestió. Un cop localitzat, agrupem les queixes rebudes per a cadascun dels proveïdors (que solen ser les grans plataformes, Google, Hispavista, Blogspot, Fotolog...) i ens hi adrecem per tal d'informar i de conscienciar el proveïdor per les vies o sistemes d'alerta de continguts de què disposin. Convé destacar que aquests proveïdors no donen gaires facilitats en aquest sentit i, sovint, els mecanismes d'alerta, de contacte i de denúncia són insuficients i ineficaços.

Com ja hem comentat, en funció del proveïdor o del context de cada moment, ens trobem amb actituds diferents. En definitiva, ens trobem que n'hi ha que sí que accedeixen a retirar i tancar les pàgines que els remetem i, per contra, n'hi ha d'altres que declinen fer-ho i es regeixen per una política estrictament legal (atenent al fet que aquest tipus de continguts no són il·legals, un factor determinant en la seva proliferació). Un últim grup de proveïdors, gens menyspreable quant a quantitat, no contesta, fent cas omís a la nostra sol·licitud.

Davant d'aquestes diferents casuístiques, i per a totes elles, IQUA fa un seguiment durant els dies/setmanes següents per veure si se n'obté resposta, i per controlar i verificar si la pàgina es tanca, roman oberta o el proveïdor fa alguna mena d'acció. Periòdicament, IQUA, de manera aleatòria, repassa la seva llista, realitza cerques i/o actua d'ofici.

Cal destacar que, fruit d'aquestes denúncies, aproximadament aconseguim tancar un 60% dels espais/webs. Massa sovint, però, atesa la insistència i l'obstinació dels nostres tècnics. Tot i això, hi ha moltes pàgines/espais que, malgrat els avisos i les denúncies, encara es mantenen operatius. No cal esmentar, en aquest punt, les pàgines/espais que encara no han arribat a ser descobertes. IQUA és conscient de les seves limitacions i de les limitacions pròpies de qualsevol acció desenvolupada en l'inabastable "univers d'internet".

Com informàvem, a banda de les pàgines que ens arriben en forma de denúncia, IQUA disposa de llistes de pàgines nocives relatives a aquesta temàtica (i a d'altres) fruit de la nostra recerca "d'ofici" per la xarxa. És relativament senzill elaborar-ne una llista, ja que moltes de les pàgines denunciades disposen d'enllaços a d'altres de similars.

IQUA, fruit de la seva tasca via e-ODU, mira de reconduir i d'atorgar eficàcia a la lluita contra aquest fenomen a internet, mitjançant l'elaboració d'anàlisis o d'estudis (una mostra dels quals és aquest document), donant assessorament, fent recomanacions, alertant la ciutadania i els poders públics, proposant solucions, etc., per, en definitiva, fer de la navegació a internet quelcom segur, de qualitat i de confiança. En aquest apartat, volem aprofitar per recomanar un informe que tracta el tema des del punt de vista sociològic que és el realitzat per José Miguel Campos Rodriguez, anomenat *Anorexia, bulimia e Internet. Aproximación al fenómeno pro-ana y mía desde la teoría subcultural* (www.frenia-historiapsiquiatria.com/pdf/fasciculo%2011/JOSE_MIGU...pdf).

7. Consideracions legals

Com ja s'ha comentat anteriorment, aquest tipus de continguts es consideren nocius, però no són considerats il·legals. Això és així a la majoria de països i cal que les lleis siguin àgils a l'hora d'adaptar-se a les problemàtiques derivades de la pròpia evolució de la xarxa. Les normatives i les lleis estàtiques suposen barreres i dificultats afegides.

A Espanya hi ha hagut diversos intents per tal que es reconsideri la reforma del Codi penal (sense anar gaire lluny, l'últim intent ha estat per part del Defensor del Menor de la Comunitat de Madrid, Arturo Canalda, el passat mes de maig de 2010).

The screenshot shows a news article from the website '20 minutos.es' under the 'Nacional' section. The article is dated Thursday, 14/10/10, and was updated one minute ago. The title of the article is 'El Defensor del Menor pide incluir como delito la apología de la anorexia y la bulimia'. Below the title is a photograph of a young man looking at a computer screen. The article text includes a sub-headline 'Niños en Internet: mejor, precavidos. (Imagen: Archivo)' and two bullet points: '• Arturo Canalda quiere que la reforma del Código Penal contemple este delito para facilitar el cierre de webs pro anorexia o pro bulimia.' and '• Según los expertos, los contenidos de Internet pueden llegar a ser "muy peligrosos" para los niños.'

www.20minutos.es/noticia/716464/0/bulimia/anorexia/delito/

<http://derechosanitario-rdl.blogspot.com/2010/05/apologia-de-la-anorexia-y-la-bulimia-en.html>

Mirant exemples que ens poden ser propers, són ressenyables les accions dutes a terme pel Govern francès, que va aprovar una legislació que tipificava com a delictes la inducció a l'anorèxia i la bulímia per internet (tot i que centrada en l'àmbit de la publicitat i no dels continguts "lliures") i la considera un delictes punible amb una pena màxima de 2 anys de presó i una multa de 30.000 € i, en cas de mort, 3 anys i 45.000 € aquells "continguts" que induïen i afavorien l'aparició de trastorns alimentaris. Es tracta, sens dubte, d'un primer pas en el camí, però mesures d'aquest tipus, si són aïllades i no van seguides d'actuacions específiques i conjuntes per aprofundir en el problema i tractar d'eliminar-lo, no acaben de ser efectives ni resolen el problema en la seva totalitat.

Des de l'Agència de Qualitat d'Internet, entenem que el que és necessari és l'actuació conjunta d'administracions, institucions, prestadors, tècnics, associacions i persones usuàries. Cal, en aquest sentit, el consens de les parts per elaborar una llei on es recullin les opinions dels experts (sociòlegs, terapeutes, tècnics, programadors, psicòlegs...) que marqui un abans i un després respecte a la proliferació de continguts nocius a la xarxa i que permeti i doni cobertura legal a les accions que cal dur a terme per fer front a aquesta lacra i que no suposi, per contra, un impediment a l'hora d'actuar.

Cal destacar que a IQUA ens trobem sovint amb l'excusa dels administradors de pàgines amb continguts nocius que al·leguen (escudant-se en el marc normatiu vigent) que "ells" no promouen aquestes conductes, que hi ha cobertura per a l'anonimat i la privacitat de dades, que la llei és ambigua, o que operen des d'un estat diferent a l'espanyol (web/espai allotjat en un servidor fora de les nostres fronteres) i que, per tant, estan "exclosos" de la legalitat vigent. Són moltes les excuses i, en aquest sentit, esdevé molt necessària una regulació consensuada que hi posi fi.

Volem, però, destacar que, paradoxalment, Espanya és un dels països precursors i de referència a Europa en la lluita contra aquestes malalties, però només físicament, no virtualment. Així doncs, mesures com ara regular les mides de les models i els acords presos amb les grans marques de roba per no marginar les talles grans, no queden reforçades per polítiques legislatives en aquesta línia a l'àmbit d'internet.

A Catalunya es va realitzar una simulació al Parlament amb alumnat de secundària que legislava i aprovava lleis més restrictives per fer front a aquesta problemàtica.

Una ley contra la anorexia

Una simulación en el Parlament. (Parlament)

Minuteca todo sobre: [Anorexia](#)

Enviar | Imprimir | Compartir | Facebook | Menéame | Tuenti | [+ Ver más](#)

REDACCIÓN. 22.05.2007

Twitter | Me gusta

Unos 135 alumnos de 20 escuelas de Secundaria aprobaron ayer, en una simulación en el Parlament, una ley para prevenir trastornos alimentarios.

www.20minutos.es/noticia/237166/0/ley/contra/anorexia/

En altres països, com ara Mèxic o Argentina, també s'han adoptat mesures en aquesta línia, però en cap cas no s'estan tenint en compte aquests aspectes del vessant virtual del problema, que és el que més afecta realment, per la mateixa inèrcia de la xarxa, fomentant aquestes malalties.

Una altra iniciativa destacable, i més tenint en compte la legislació existent respecte d'internet, és la duta a terme per la Fiscalia de Guipúscoa el 2008 quan va clausurar tres pàgines web hostatjades en un servidor donostiarra, establint així un precedent. Malauradament, però, aquesta acció pionera no ha rebut el suport d'altres de similars, ja que actualment la proliferació d'aquest tipus de pàgines cada cop és més greu i abundant.

La Fiscalía de Guipúzcoa clausura tres páginas web que fomentaban la anorexia

Recomendar

Twitter 0

+ añádeme

Noticias EFE | 21/10/2008|14:35h

El decreto en el que la Fiscalía ordena el cierre de las tres páginas de internet explica que estos foros tenían "un elevado número de visitas" que oscilaban entre las 1.500 y las 8.000, y que el 60% de sus usuarias se encontraba en una fase de inicio de la enfermedad, mientras que otro 23% se hallaba en un punto avanzado de esta patología.

La Fiscalía de Guipúzcoa ha clausurado tres páginas web, alojadas en un servidor donostiarra, que facilitaban a niñas y jóvenes de entre 12 y 28 años "prácticas y métodos favorecedores de la anorexia y la bulimia", como consejos para engañar a los padres y carreras de pérdida de kilos.

www.hoytecnologia.com/noticias/Fiscalia-Guipuzcoa-clausura-tres/80687

Com ja apuntàvem en l'apartat 5.1 d'aquest document, caldria reflexionar sobre si la legislació en aquest sentit ha d'anar o no en el camí de la censura únicament, o si, per contra, cal fer ús d'altres vies. IQUA entén que cal complementar un conjunt d'accions paral·lelament a l'opció de la prohibició i de la persecució, ja que el tancament en si mateix ha fet palès que, a efectes pràctics, no resulta gens efectiu i, fins i tot, pot resultar contraproduent.

8. Proveïdors i plataformes on s'allotgen aquests continguts

Des de l'Agència de Qualitat d'Internet ja no parlem, de manera exclusiva, de “pàgines webs” amb continguts o temàtiques nocives relatives a l'apologia de l'anorèxia i de la bulímia. Actualment, els “llocs” on podem trobar aquesta mena de continguts no es limiten al que tradicionalment s'entén com a “pàgina web”. La tecnologia de la xarxa permet trobar continguts nocius en xats, fòrums, blocs, xarxes socials, Messenger... tots sota el paraigua de l'univers internet, però no sempre dins del marc del que conté i inclou una pàgina web tradicional.

Per tant, són moltes les eines que permeten publicar continguts nocius i, des d'IQUA, parlem sempre de “comunitats” que publiquen (pengen) els seus continguts en “espais a internet”. Per tant, el format no és rellevant o determinant, el que és transcendent és el contingut.

8.1. Grups o comunitats

Fet aquest aclariment, i fent un repàs del fenomen que ens ocupa, convé assenyalar que a l'Estat espanyol, els primers espais que van aparèixer amb aquests tipus de continguts ja apuntaven al que realment són aquestes pàgines, independentment del format. Al començament es van crear com a “grups de persones usuàries”, ja que perseguïen ser una comunitat de gent amb una mateixa motivació en comú: aprimar-se.

La majoria van néixer a Spaces.live.com i Groups MSN, tot i que també en podíem trobar d'altres, com Xanga... Aquestes comunitats de persones usuàries van ser les que es van tancar en primer lloc.

Recordem que la primera onada de tancament de webs promoguda per IQUA, conjuntament amb altres entitats, els va afectar directament. Microsoft va accedir a tancar-los malgrat que no eren continguts il·legals, ja que donar suport a aquest tipus de pàgines els podia fer molt mal a la seva imatge corporativa. L'exemple de Microsoft és el que cal seguir: apel·lar a la responsabilitat social de l'empresa de les grans plataformes.

16	http://groups.msn.com/PrInCeSaSeNcOnSTRuCCIOn	Tancat
17	http://groups.msn.com/alinaflorena	Tancat
18	http://groups.msn.com/solorinis--aym	Tancat
19	http://groups.msn.com/dietas	Tancat
20	http://groups.msn.com/LuxadorasxunaVIDaMeJoR	Tancat
21	http://groups.msn.com/PrIncesSuNidAs	Tancat
22	http://groups.msn.com/misamigasanymia	Tancat
23	http://groups.msn.com/CaErEsTaPeRmitIdOIeVAnTaRsEeSoBliGaToRiO	Tancat
24	http://groups.msn.com/ANAYMIAdiariodenissLAVERDAD	Tancat
25	http://groups.msn.com/0ProAnaMia0	Tancat
26	http://groups.msn.com/ANAYMIAnourishingdisorderNISS	Tancat
27	http://groups.msn.com/Hoycomienzo	Tancat
28	http://groups.msn.com/proanaypromia	Tancat
29	http://groups.msn.com/secretosdeprincesitas	Tancat
30	http://groups.msn.com/youwillbepfect4	Tancat
31	http://groups.msn.com/labellezadela mujer	Tancat
32	http://groups.msn.com/cocalightislove	Tancat

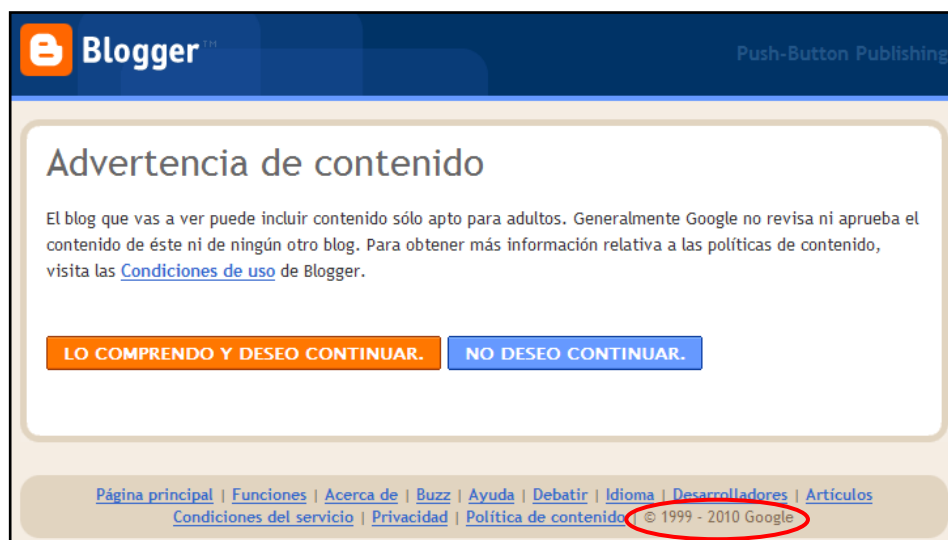
L'evolució natural de la xarxa ha propiciat que aquests grups o comunitats es puguin trobar en múltiples formats, ja que la necessitat de trobar-se i de comunicar-se amb gent afí és un dels principis que ha mogut aquesta evolució i és, en resum, un dels objectius, reclams i finalitats de la xarxa. Per tant, han aparegut noves plataformes que donen peu a l'intercanvi d'aquest tipus de continguts nocius, que en restringeixen l'accés només a les persones usuàries pròpies d'aquestes comunitats.

8.2. Pàgines web personals i blocs

IQUA ha detectat que la majoria de “pàgines/espais” amb continguts relatius a l’apologia de l’anorèxia i de la bulímia s’inclouen en aquest tipus d’espais: webs personals i blocs. N’hi ha variants, formats i models. Podem trobar-ne alguns que estan plantejats com a diaris personals i n’hi ha que publiquen continguts sobre el tema i fomenten la participació d’altres persones usuàries.

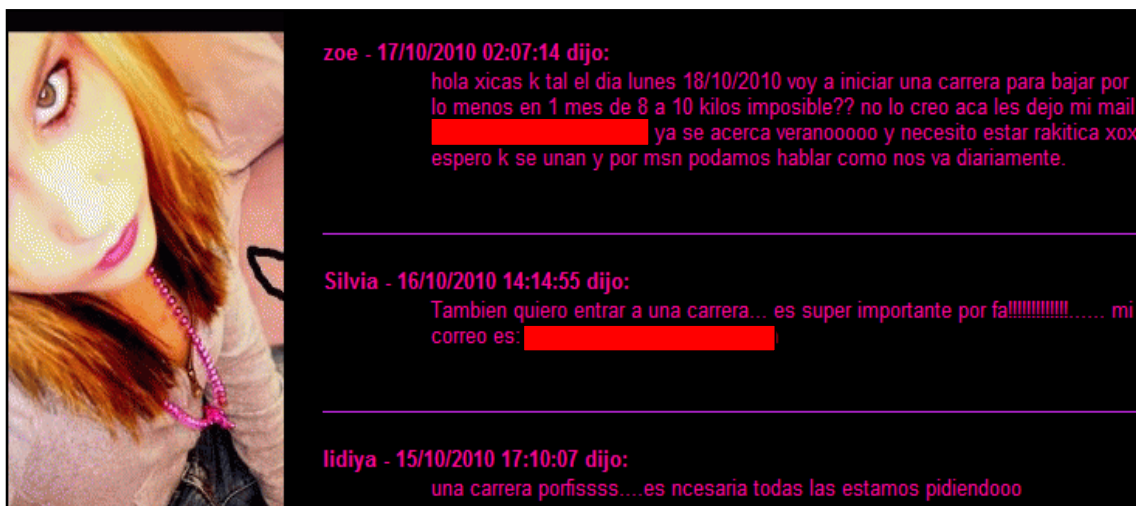
Cal destacar que es tracta de plataformes gestionades per entitats tan populars i importants com Google o Hispavista, que, al nostre entendre, han d’assumir un cert grau de responsabilitat i dur a terme les accions pertinents per no oferir cobertura a aquests continguts, tot adoptant mesures que siguin eficients i que n’impedeixin la publicació.

Per posar-ne un exemple, Blogger és qui allotja tots els dominis de Blogspot, que és un dels proveïdors principals d’aquest tipus d’espais. Fent, però, un cop d’ull al peu de pàgina, ens trobem que qui realment ho gestiona és Google.

La política en matèria d'aquests continguts que segueix aquest proveïdor és la de fer una advertència a l'hora d'accedir al bloc en qüestió, informant que es tracta de contingut només per a adults. Aquesta advertència, però, no suposa cap tipus d'impediment per a un menor a l'hora d'accedir-hi. De fet, ens trobem amb freqüència casos en què les persones usuàries que comenten i aporten continguts declaren ser menors. Aquest plantejament tan frívol permet utilitzar aquesta plataforma per crear continguts d'aquest tipus sense que puguin ser eliminats.

De proveïdors amb aquestes característiques, n'hi ha molts i de ben diversos. Per esmentar-ne alguns dels més rellevants i veure qui els gestiona, podríem destacar: Blogspot, Blogdiario, Galeon, Webs Ono, Latinowebs, Blog.com, Metroblog, Blogcindario, Neositios, Globedia, Blogpocket... Així com d'altres que, en principi, són per publicar-hi fotos com Fotolog o Flodeo, però que també són una font d'entrada de comentaris, opinions, continguts nocius, enllaços a d'altres pàgines i donen peu fins i tot a organitzar curses de quilos (vegeu l'annex).

Aquests proveïdors disposen de clàusules legals d'exempció de responsabilitat sobre els continguts i, en tot cas, ofereixen algun tipus de sistema de contacte per reportar els incompliments, que, en la majoria

Tema	Informar sobre contenido o conducta inadecuada
Sub-tema	Incumplimiento de la política de contenidos
Pregunta	http://www. [REDACTED] Fomenta la anorexia y la bulimia.

de casos, no serveixen, i deriven a formularis i processos automatitzats que no resulten gens efectius, sense donar dades de contacte útils i sense obtenir, en molts casos, ni tan sols resposta.

8.3. Fòrums

Un altre factor important és l'activitat que tenen les pàgines, és a dir, el nombre de visites i de publicacions que s'hi fan, com s'actualitzen (si es tracta de continguts estàtics amb una certa antiguitat, o dinàmics i amb actualització constant i freqüent), la participació que hi tenen les persones usuàries (si fomenten el debat, l'intercanvi d'informació i d'opinions, o si no donen peu a intervencions i comentaris de tercers), etc. En aquest sentit, trobem més activitat i participació en els fòrums.

Hispavista Foros » Foro de Almendruca » ANTIANOREXIA		Calificación	Último Mensaje	Respuestas	Visitas
	kiero ser anorexica (@ 1 2 3 ... Última Página) invitado	0	Ayer 14:02 Por h92	1.910	168.012
	No entiendo cristal16		10/Oct/10 21:09 Por h92	1	20
	como ser una ana.tips y consejos leanlo esta largo pero vale la pena (@ 1 2 3 ... Última Página) princessalexa		9/Oct/10 03:03 Por lbmid	274	51.469
	ayuda no quiero comer (@ 1 2 3 ... Última Página) musnira		5/Oct/10 19:07 Por h92	83	30.473
	Encuesta: quiero ser anorexica (@ 1 2 3 ... Última Página) lizettemana		28/Sep/10 22:10 Por gtc27	495	105.495
	Quiero Ser Anorexica (@ 1 2) kaleka		28/Sep/10 18:06 Por h92	12	2.624
	Chat solo para Princess Pro-Ana y Pro-Mia (@ 1 2 3 ... Última Página) tatyarca		26/Sep/10 02:02 Por LeCuEr	146	6.125
	test para saber k tan mia o anna eres (@ 1 2 3 ... Última Página) anorexpunk		21/Sep/10 18:06 Por amady	50	5.912
	Encuesta: Porque son tan Hipocritas????!!! (@ 1 2 3 ... Última Página) wendyanna	0	20/Sep/10 11:11 Por morenita1997	532	51.245
	ME URGE ADELGAZARI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! anitanita		11/Sep/10 17:05 Por alan35	3	4.481
	Sirope Savia Arce (@ 1 2) princessinside		9/Sep/10 16:04 Por paoana	19	22.442
	Chat Pro Ana Y Mia (@ 1 2) PROperfeccionPRINCESS		28/Aug/10 19:07 Por ReinadeCrista...ssdelos15	13	3.519
	tips y como hacerlo ;para las q quieran ser anas leanlo todo esta bueno (@ 1 2 3 ... Última Página) princessalexa		28/Aug/10 04:04 Por pthhhh	62	10.991

Podem observar el gran volum de visites i d'intervencions que hi ha en aquests fòrums, així com la freqüència en què es realitzen i s'actualitzen. Un altre punt que cal remarcar, i que no es tracta d'un cas aïllat, és que el fòrum va ser creat amb el nom "antianorèxia", i resulta que la majoria de comentaris i d'intervencions són a favor, i són, per tant, un espai web més, ple de continguts nocius.

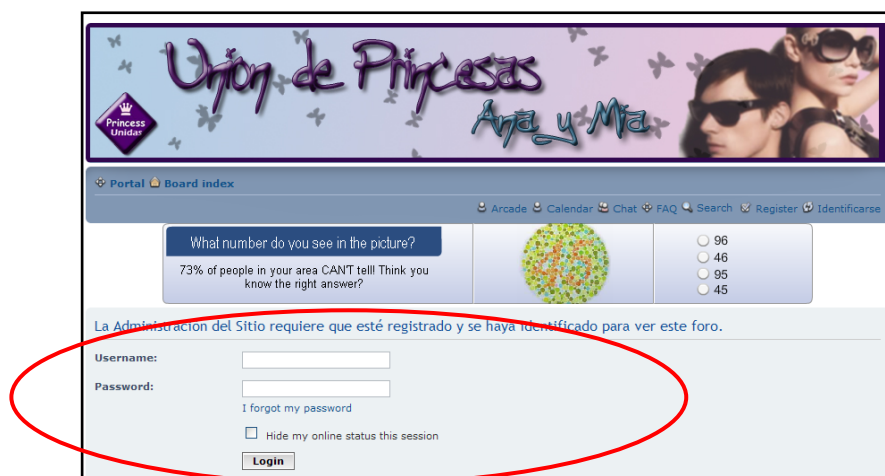
Seguint amb el mateix exemple, ens trobem amb un ventall de temes concrets, endreçats i perfectament organitzats, en què ràpidament es pot trobar el que busquem. Per exemple, en la captura següent observem fils (temes) on s'organitzen curses de quilos, o bé un que tracta sobre les "pastilles", en què es proporcionen indicacions de com aconseguir-les (per correu, sense recepta, en parafarmàcies...), de quins tipus n'hi ha, els resultats que donen, les propietats que tenen, els tractaments a seguir...

The screenshot shows a forum thread with several posts. Red circles highlight the following elements:

- The first post: "Carrera de Kilos, quien se apunta?? (1 2)" by HadaLight, dated 25/Jun/09 07:07, with 18 replies and 622 views.
- The post: "El Peso Justo" by nanus85, dated 9/Jun/09 14:02, with 4 replies and 314 views.
- The post: "cuando fallo" by eztreya, dated 2/Jun/09 17:05, with 1 reply and 310 views.
- The post: "pastillas (1 2)" by princesittana, dated 2/Jun/09 16:04, with 13 replies and 1,778 views.
- A reply from "tampsa" asking: "¿Cuántos cuestan más o menos? puedo encontrarla en herboristerías o parafarmacias o son con receta médica? estoy un poco desesperada últimamente, y lo de las pastillas no parece mala idea."
- A reply from "princesa" stating: "a princesa cuestan alrededor de 32€ en españa", with the word "princesa" circled.
- A reply from "tampsa" stating: "Uf, pero imagina que alguien se da cuenta en mi casa que recibo pastillas por correo...me matan! Intentaré encontrarlas en alguna parafarmacia."
- A reply from "frozentears" stating: "Mi niña!! Te taño!! como tash?? Sí de algo te sirve XD he dejado de cortarme *0*", with "XD" circled.

Els més freqüentats són els fòrums creats a Hispavista o Foroactivo, les clàusules legals dels quals no preveuen l'opció d'actuar contra aquest tipus de continguts i que deriven la responsabilitat en les persones usuàries.

Els fòrums, a més, són una de les vies més fàcils per reagrupar-se quan hi ha algun tancament de pàgina i obtenir una certa protecció privatitzant-ne els continguts només a persones usuàries registrades.

A tall d'anècdota, tot i que és pràctica habitual, assenyalar un cas força impactant amb el que ens varem trobar a IQUA: Varem detectar la creació d'un nou fil (tema) a un fòrum dedicat a programes de TV per menors, on una noia va escriure-hi un missatge de crida "Hi ha alguna ana?", pregunta a la qual responia una nena demanant que què era allò, si es tractava d'algun programa de televisió nou que no coneixia. Per tant, cada cop més podem trobar fòrums d'apologia de l'anorèxia i de la bulímia en llocs insospitats.

Un fet positiu que ens fa mirar amb optimisme el futur i que marca la línia que caldria impulsar i difondre són els fòrums existents per a persones usuàries que estan en tractament i es volen recuperar de la malaltia, com www.foroanaymia.com, on els temes que es publiquen estan controlats per moderadors i professionals i on s'ha d'estar registrat adequadament per poder fer-hi comentaris.

Foroanaymia.Foro anorexia y bulimia.FORO POR Y PARA LA RECUPERACIÓN DE LOS TCA	
Foro de información y autoayuda para todas aquellas personas que deseen superar un trastorno de alimentación	
<www.foroanaymia.com>	FOROANAYMIA.FORO ANOREXIA Y BULIMIA.FORO POR Y PARA LA RECUPERACIÓN DE LOS TCA
	Hola!!! Bienvenido a foroanaymia,Regístrate o Conéctate para ver los foros y poder participar.Has de saber que este es un foro para la recuperación,abstente de registrarte si buscas otra cosa.

Aquest darrer cas és, sens dubte, un exemple que ens pot servir de punt de partida a l'hora d'estudiar i d'analitzar quines són les diferents vies existents per minimitzar la proliferació de pàgines web pro anorèxia i pro bulímia. Com hem comentat, no n'hi ha prou amb tancar-les (com a única via) i, fins i tot, és contraproduent.

Per contra, canalitzar l'existència d'aquest públic objectiu (persones usuàries potencialment susceptibles de caure en les xarxes pro Ana i pro Mia) cap a espais en què existeixen recomanacions saludables (controlades per experts), i afavorir la creació de nous espais de característiques similars és, de ben segur, una opció a valorar molt positivament i que complementa les altres possibles accions a desenvolupar. Fer publicitat, difusió i propaganda d'aquests espais, amb una estreta col·laboració amb la resta d'agents (aquí hi desenvolupen un paper transcendent els grans cercadors) és una de les propostes que, des de l'Agència de Qualitat d'Internet, entenem que tindria més bons resultats.

8.4. Xarxes socials

La televisió va trigar 13 anys a disposar de 50 milions de persones usuàries. Facebook, en 9 mesos, en va aconseguir 100. Aquesta dada ens pot donar una idea de la magnitud i del pes de Facebook en particular i de les xarxes socials en general. El *boom* de les xarxes socials, doncs, que van tenir un creixement de prop del 500% en molt poc temps, ha estat un altre dels detonants de la proliferació de tota mena de continguts (de vegades nocius), i ha donat espai, en el cas que ens ocupa, per a grups sobre anorèxia i bulímia on es fomenta el debat entre persones usuàries en contra i a favor, i on es creen amb facilitat comunitats que faciliten el contacte entre nois i noies afectats. Això, sense control, suposa un perill encara molt més gran, sumat al fet que aquestes xarxes no permeten, presumptament, el registre de menors de 15 anys a Espanya i de 14 anys a la resta del món, però encara no existeixen les mesures que ho garanteixin. Exemples en trobem a totes les xarxes socials pràcticament: Facebook, Twitter, Hi5, Tuenti...

Cal assenyalar que, de vegades, alguns perfils sí que són tancats. En el cas que es mostra en la captura següent (Tuenti), però, el tancament propicia que “s’inventin” noves formes de fer front a les clausures. És destacable l’expertesa dels promotors d’aquests grups que, exprimint al màxim les potencialitats tècniques i legals d’aquestes plataformes en benefici propi (notificació d’actualitzacions per correu, configuració de privacitat, aplicacions, missatgeria interna, etc.), fan del “grup” següent un lloc més segur, estable i perdurable.

L’objectiu d’IQUA no és, en cap cas (ans al contrari), criminalitzar les xarxes socials, ja que el seu potencial també és aprofitat per les iniciatives que, en comptes de fomentar, pretenen combatre aquestes malalties, fent difusió de les seves pàgines i continguts *anti*. La xarxes socials han de ser, també, promotores, impulsores i participants actives en el debat sobre com combatre els continguts nocius.

- **Grandiss:** [Para las princesas de cristal...](#)
- **Neutrino:** [Consejos para vomitar pro ana y pro mia adelgazar vomitando](#)
- **tengoun:** [Ayuda como puedo hacer para aprender a vomitar](#)
- **Anna García Sans:** [Estoy gorda - trucos para ser la princesa que siempre sofiaste ser](#)
- **Carmen:** [sov ana, una princesa que persigue la belleza](#)
- **lucce:** [Pro ana y pro mia no vomitarán más: blogactivismo contra la anorexia](#)
- **Javier Caño:** [Princesas de porcelana necesitan ayuda](#)
- **angeles:** [Cómo vomitar pro ana y mia y enqañar a la comida](#)
- **Builder:** [Tú vales más que una imagen - aprende a vomitar, necesitas quitarte un peso de encima](#)
- **Fabián:** [Bloggers unidos contra la anorexia y la bulimia](#)

Tranquils, no m'he tornat boig, m'ha paregut una bona acció de les reds socials. L'altre dia vaig veure el documental que van fer a la 2, i em vaig quedar amb mal cos. De fet, quan estava escrivint este post se m'ha tornat a passar. No entenc com n'hi ha gent que és capaç de fer este tipus de pàgines. No se quin és el seu objectiu, supose que fotrer, però per què? No ho acabe d'entendre.

Si voleu participar, visiteu el link de Posteriza.

Vaga i supermercat Nudisme? Si, gràcies!

En esta entrada hi han 7 comentaris.

HÀNnAh!
 18 jun 08
 16:01

Hola,
 Una amiga va patir esta malaltia, tenia anorèxia nerviosa i bulímia va estar tres mesos a l'hospital, ella de xicoteta també va estar grosseta gastava una 44 i va arribar al punt de gastar una 32. El metge va dir-li que si havera passat una setmana més, havera mort. És un tema molt difícil del que no podem opinar ni parlar frívolament.
 Salutacions.

Una altra iniciativa molt positiva i que també ens ha de servir de punt de partida a l'hora d'abordar un debat seriós i definitiu respecte d'aquest tema és la que es mostra a la captura següent. La iniciativa neix de Protégeles, una associació que té com a objectiu la defensa i la protecció dels menors. Ateses les dificultats per impedir els continguts nocius, l'equip de Protégeles ha optat per crear un espai (xarxa social) específic per a ells. Es tracta, per tant, de donar-li la volta al mitjà i redirigir els menors cap a plataformes segures i específicament creades per a ells en què els adults no s'hi poden registrar. A "Mi cueva" (promoguda per Protégeles), es comprova i es garanteix que totes les persones usuàries siguin realment menors, evitant així impostors i possibles registres falsos de pederastes... Ja hi ha més de 20.000 persones usuàries, degudament supervisades per un equip de pedagogs i psicòlegs. S'eviten, així, situacions de ciberassetjament o la publicació de continguts pro anorèxia i/o bulímia.

www.micueva.com

Promoure aquest tipus d'iniciatives és, doncs, una tasca molt important que ens correspon assumir a entitats com IQUA.

8.5. Xats i missatgeria instantània

En la bateria de possibles espais on trobem continguts nocius també hi ha els xats i la missatgeria instantània. Des de fa temps, l'Agència de Qualitat d'Internet mira de fer un seguiment de com evoluciona aquest espai. Així, hem detectat que el que podria semblar un sistema per comunicar-se que ha anat caient en desús, ha acabat sent tot el contrari.

Els xats i la missatgeria instantània han esdevingut eines complexes difícils de rastrejar, ja que no deixen constància clara i evident a la xarxa, com sí que succeeix amb els altres espais descrits. Per tant, els xats i la missatgeria instantània són dos instruments potents de què disposen les persones malaltes que dinamitzen aquestes comunitats d'apologia de la bulímia i de l'anorèxia per organitzar-se de manera encara més ràpida i eficaç.

Cal assenyalar, en aquest sentit, que, per mitjà d'aquests dos nous espais descrits, les persones usuàries poden crear comunitats únicament intercanviant les adreces electròniques, activitat que s'observa molt comú en aquestes pàgines, mitjançant programes de missatgeria instantània tan estesos com el MSN Messenger.

Actualment, fins i tot les xarxes socials incorporen xats a les seves plataformes, cosa que facilita molt més que es creïn comunitats pro anorèxia i pro bulímia sense deixar-ne ni constància ni rastre, ja que la porta d'entrada és tan senzilla com facilitar una adreça electrònica.

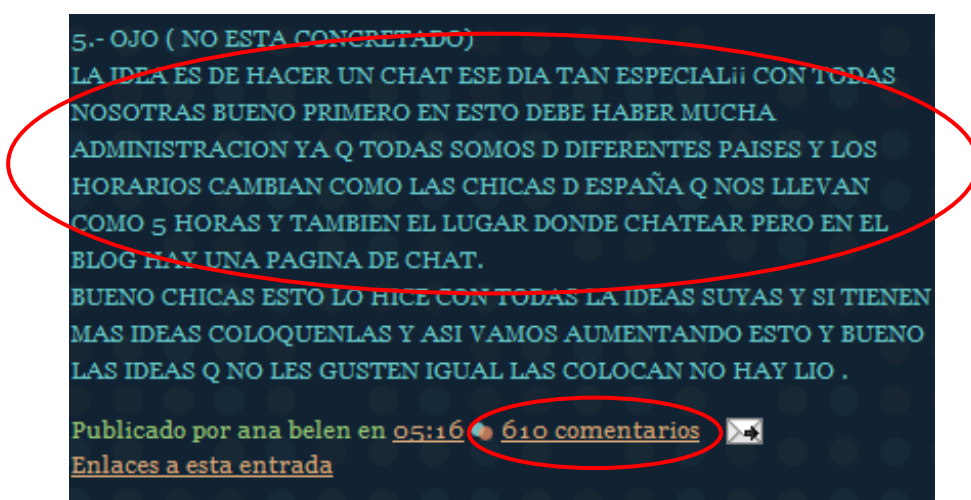
Ara bé, des d'IQUA som conscients que no es poden posar "portes al camp" i que cal veure, en les millores tecnològiques, els avantatges més que no pas els inconvenients. De ben segur que xats i missatgeria instantània, per concreció, i la resta d'espais descrits en aquest document, per extensió, són eines positives que cal potenciar per tot el que aporten al creixement i al desenvolupament personal i del conjunt de la societat.

Per tant, IQUA no vol, amb aquesta anàlisi, criminalitzar les eines pròpies de la societat del coneixement i de la informació, les TIC o la mateixa internet. Cal no oblidar que internet o les TIC són un mitjà, una eina, un instrument... I, com tot instrument, té virtuts i defectes, aspectes positius i d'altres de potencialment negatius.

El que sí que demana IQUA és que les grans plataformes, pel que fa a (seguint amb l'exemple) xats i missatgeria instantània, tinguin cura, alhora, de no donar facilitats reflectint resultats que orientin les cerques a buscadors per trobar aquest tipus de resultats.

Els xats i la missatgeria instantània, doncs, s'han convertit en eines molt útils per als propòsits que aquí denunciem. Tal com ho mostra la captura següent, aquest espai serveix per organitzar trobades per xatejar en una sala concreta, tenint en compte fins i tot la diferència horària entre països (moltes pàgines i persones usuàries són de l'Amèrica Llatina). Cal assenyalar que totes aquestes "crides" provenen de pàgines/blocs: fent-hi una cerca ràpida, trobem en aquest bloc una invitació a xat que té més de 600 comentaris.

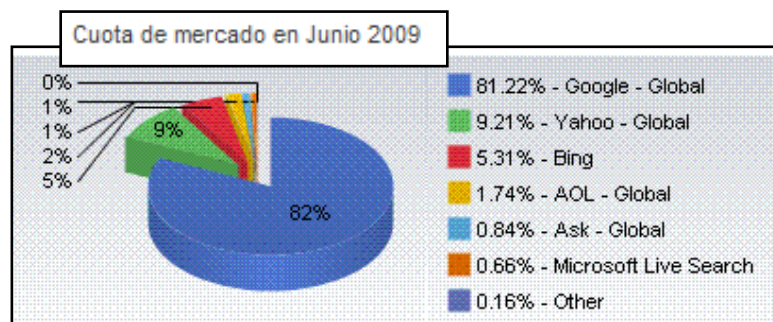

En qualsevol cas, com dèiem, resulta impossible atacar o combatre xats i/o missatgeria instantània, ja que, malgrat que la crida es faci des d'una pàgina web/bloc, les comunicacions que se'n deriven (els xats) estan fora de tot control extern, ja que en si no es tracta de pàgines web com a tals, encara que s'organitzin des d'elles. És en aquest punt on queda "coix" el vessant "prohibicionista o de censura i tancament" per la impossibilitat d'impedir aquestes convocatòries i xats posteriors, i on entra en joc el vessant educatiu, pedagògic, de formació... És aquí on pares, tutors i educadors han d'estar a l'aguait i fer un ús intensiu de les eines existents de control parental.

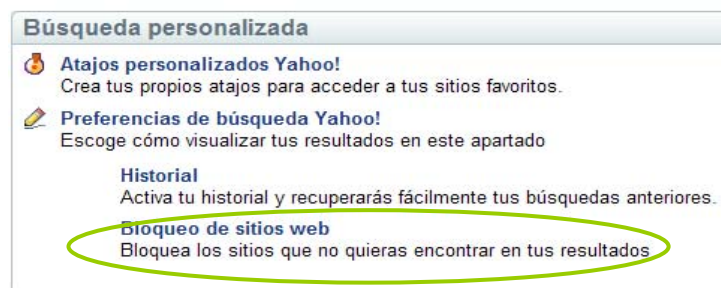
Coneixent una mica la seva forma d'actuar i les característiques de les pàgines, és fonamental mirar de detectar conductes d'aquest tipus abans que sigui massa tard, quan hi hagi sospites que un menor s'hi pot haver vist involucrat, prevenint que pugui veure-se'n afectat. Per tant, visitar aquest tipus de pàgines pot ser un símptoma més, al qual cal estar atents. Consultar l'històric de navegació i prendre les mesures de seguretat corresponents poden ser elements claus per detectar i posar remei al problema.

8.6. Cercadors, dos exemples: Google i Yahoo

El darrer espai analitzat en aquest informe són els cercadors. A tall d'exemple, se n'han analitzat dos de principals: Google i Yahoo. A l'hora de buscar informació a internet la porta d'entrada són, sens dubte, els cercadors, i el més estès és Google, amb més d'un 80% de les persones usuàries. El segon en discòrdia seria Yahoo, amb gairebé un 10%.

És prou significatiu que ens fixem, doncs, en aquests dos cercadors per analitzar-ne les mesures de seguretat (opcions de filtratge). Analitzem, en primer lloc, el cas de Yahoo. Trobem a les opcions de configuració l'apartat "cerca personalitzada", amb l'opció "bloqueig de llocs web", que és on els pares i tutors poden activar o no el filtratge, depenent de qui navegui.

A les preferències de cerca, hi trobem l'opció "filtre adult", que es pot editar. Hi trobem, a més, una guia amb consells per a una navegació segura:

http://es.docs.yahoo.com/parents_guide/index.html

Filtro Adulto	Restringir el contenido adulto de los resultados de la búsqueda	Editar
Filtro Adulto:	Filtrar contenido adulto sólo de los resultados de búsqueda de imágenes y videos	
Bloqueo del Filtro Adulto:	Desactivado	

Filtro Adulto

Se aplica cuando he iniciado sesión:

- Filtrar contenido adulto de los resultados de búsqueda web, imágenes y videos - *Filtro Adulto activado*
- Filtrar contenido adulto sólo de los resultados de búsqueda de imágenes y videos - *Filtro Adulto activado*
- No filtrar los resultados (los resultados pueden incluir contenido para adultos) - *Filtro Adulto desactivado*

Fent diverses proves cercant paraules de l'àmbit "Ana" i "Mia", observem que els resultats no són filtrats, per tant, no resulta eficaç en aquest àmbit.

Pel que fa a Google, disposen del sistema "SafeSearch", on es pot establir un filtratge estricte, moderat o desactivat. Si utilitzem l'estricta, observem que també s'obtenen resultats d'aquest tipus amb total normalitat.

Historial de búsqueda y configuración: Bloqueo de SafeSearch [Imprimir](#)

La opción de SafeSearch que selecciones en la página de configuración de este filtro se aplicará a cualquier usuario que utilice tu mismo equipo y tu mismo navegador web. Si dispones de una cuenta de Google, puedes bloquear la configuración para que otros usuarios que utilicen el equipo no puedan modificarla.

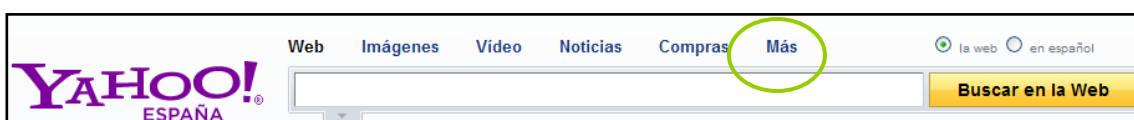
Para obtener más información sobre cómo bloquear SafeSearch, ve el vídeo que aparece a continuación.

Google search results for "thinspo". The search bar shows "thinspo" and the "Buscar" button. The results show approximately 190,000 results in 0.17 seconds. The "Filtro SafeSearch" is set to "Estricto". The search results include:

- Thinspo | Skinny Gossip** - [Traducir esta página]
30 Sep 2010 ... For this weeks Thursday **Thinspo** I wanted to continue with more pictures of some of our favorites skinnies at fashion week. ...
www.skinnygossip.com/.../thinspo/ - En caché - Similares
- THINSPO** - [Traducir esta página]
eating clean diet what it is and how to do it, plus a huge gallery of **thinspiration** on this page!! click here... tons of real girl **thinspo** ...
Pro Ana Thinspo - Asian Thinspo - Male Thinspo - Black/Thinsp
pro-thinspo.com/thinspo.html - En caché
- Thinspiration pictures** - [Traducir esta página]
Thinspiration pictures. Thinspiration photos of real girls, models and celebrities. ... What kind **thinspo** would you like the next post to be? ...
thinspiration-pictures.blogspot.com/ - En caché - Similares

Aquestes mesures de seguretat, doncs, no són gens efectives, tal com succeeix amb el software de filtratge de control parental, i caldria esmerçar més esforços per tal de fer-les més eficients.

En qualsevol cas, aquestes opcions de filtratge en els cercadors queden força “amagades” i s’haurien de potenciar. Si se’n milloressin les prestacions, seria la principal via per bloquejar aquest tipus de continguts. En el cas de Yahoo s’accedeix a aquestes opcions a través de l’opció “más” de la part superior, mentre que a Google es fa mitjançant l’opció “configuración de búsqueda”.

9. Conclusions i possibles solucions

L'Agència de Qualitat d'Internet és conscient de la dificultat d'aplicar mesures que resolguin el problema en la seva totalitat. És més, IQUA comprèn que la solució global no existeix i que és del tot inabastable. L'univers d'internet és un país (per no dir un món) amb diferents "estats confederats" que el configuren i el componen, com poden ser Facebook (amb més de 500 milions "d'habitants"/ persones usuàries), Google, Yahoo, Hispavista, etc. I ens trobem en un "país" on no hi ha president, ni òrgans de govern clars, ni unes "nacions unides" o un parlament legitimat que permeti un cert control i una certa regulació que garanteixi els drets i els deures, que vetlli per les persones més dèbils i que sancioni i "persegueixi" els delictes i els "delinqüents". El que existeix són, però, les mesures legals i policials que actuen al món presencial quan es comet un delicte virtual... Però el que en cap cas no tenim és un "ens" que, des de la mateixa xarxa, tingui autoritat i legitimitat suficients per consensuar i dictar unes mínimes "normes".

D'altra banda, aquesta és potser una de les grans virtuts i dels aspectes positius de la xarxa. Si més no, en el seu vessant més romàntic i fundacional que, allunyat de l'extrem, respon a per què la xarxa és tan poderosa, tan atractiva i tan estesa i generalitzada. A la xarxa tothom és igual, tothom és lliure, tothom pot tenir un paper rellevant.... A la xarxa, David pot guanyar sempre a Goliat.

La revolució digital, doncs, i la seva utilització pel gran públic ha projectat una nova manera de comunicar-se amb el món. I els mitjans de comunicació en són una mostra clara. Fins no fa pas tant, un mitjà gaudia d'un consum més o menys individualitzat (premsa/ràdio/televisió), ara internet ha integrat tots els mitjans precedents (premsa en línia + ràdio en línia + televisió en línia) i ha fragmentat definitivament les audiències (efecte multimèdia). Com a gran novetat, dóna el poder al ciutadà: el poder no tan sols de decidir què i quan ho vol veure ("a la carta"), sinó el de participar activament en la creació dels continguts.

L'expansió del fenomen 2.0 ens condueix a l'escenari actual, on, lluny d'aquella "massa silenciosa" que rebia passivament "el missatge", hi ha una multitud d'emissors-receptors (els anomenats "prosumers"), alhora dispersos i interconnectats.

Per tant, i tornant a l'exemple de David i Goliat, el públic/usuari/ciudadà és avui més poderós que mai. Valgui l'exemple de Domino's Pizza, multinacional a la qual un desafortunat vídeo a YouTube (en què dos empleats feien bromes de poc gust –o mal gust– amb el menjar que estaven a punt de servir) va fer trontollar, de manera molt seriosa, tota la companyia (vegeu l'enllaç).

<http://www.youtube.com/watch?v=OhBmWxQpedI>

És per això que IQUA no vol esdevenir un braç censor, fiscalitzador o prohibicionista, ja que aquesta opció s'allunya de l'esperit i de la filosofia de l'Agència. Ben al contrari, aplaudeix internet i tot el que representa. La xarxa (i les grans plataformes o "estats confederats" que la componen), però, té un gran poder. I tot gran poder exigeix una gran responsabilitat. És en aquest punt en què vol incidir IQUA.

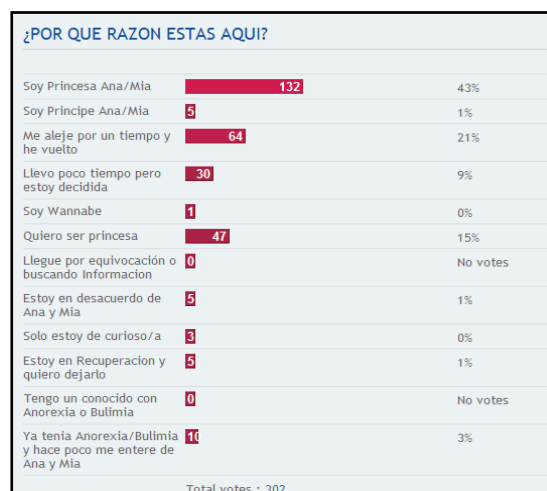
Des d'IQUA, i tal com ho hem manifestat al llarg del document, volem millorar la qualitat a la xarxa i som partidaris del tancament d'aquells espais on es poden trobar continguts nocius, especialment, els que atempten contra la salut (física i/o mental) dels nostres infants. Considerem que la persecució d'aquests espais contribueix, positivament, a millorar la qualitat a la xarxa i, en aquest cas, a millorar la salut de persones malaltes que pateixen greus trastorns. La xarxa no pot contribuir a la proliferació i l'augment de "públic" d'aquests continguts d'alt risc. Però... hem de "perseguir" a qui penja els continguts o a qui permet allotjar-los emparant-se amb una normativa poc contundent? Qui és víctima i qui és botxí o còmplice?

IQUA, amb aquest document d'anàlisi, vol assenyalar que els "responsables" no són les persones que penen aquests continguts. Les persones que pateixen trastorns alimentaris com els que es descriuen aquí són malaltes, víctimes, i no delinqüents. IQUA vol plantejar, doncs, que la responsabilitat mancomunada ha de recaure en "nosaltres": plataformes, servidors, institucions i entitats del sector que som qui, a última hora, podem prendre mesures per afrontar el problema amb garanties d'èxit.

Som "nosaltres" qui, amb la nostra permissivitat, poc control i aprofitant un marc legal molt tebi, no emprenem les accions necessàries, ni ho fem amb l'agilitat requerida en aquests casos, per fer front a aquest problema social que afecta milions de persones arreu del món, i esdevenim còmplices de la situació... I, aquest cop, parlem del món real, presencial, físic i no pas del món virtual.

A l'hora de buscar-hi possibles solucions, doncs, cal una actuació conjunta i decidida de tots els agents implicats. Els problemes, en síntesi, es poden resumir en dos grans blocs sobre els quals cal actuar:

- L'absència de decisions polítiques sòlides i consensuades sobre la problemàtica, que regulin legalment i de manera global (360º) el tipus de situacions descrites en aquest document.
- La falta de compromís per part dels proveïdors, que donen cabuda a aquests continguts i exerceixen una tolerància que esdevé una plataforma que protegeix la creació de més pàgines d'aquest tipus.

<<http://unionanaymiaprincess.freeforums.org/portal.php>>

L'objectiu d'aquest document és, doncs, exercir la pressió necessària sobre els estaments i les entitats implicades corresponents, per tal que promoguin una solució consensuada a aquests dos grans punts descrits més amunt.

- D'una banda, cal donar a conèixer amb detall la problemàtica existent amb l'objectiu que s'adoptin les mesures adequades transversalment als àmbits institucionals, polítics i legislatius, tot mirant d'avançar-nos a futurs problemes o situacions que es puguin derivar o produir. Cal ser conscient que aquest sector (la xarxa, les TIC, internet...) és dinàmic i canviant i, per tant, cal crear una **MESA o OBSERVATORI** on tots els actors hi siguin representats. L'organisme que agruparà totes les parts afectades podria ser l'encarregat de fer de cadena de transmissió (enllaç) entre persones usuàries, xarxa, marc legal, plataformes i administració, ja que en la seva composició interna hi serien tots presents.
- Pel que fa als proveïdors i les plataformes on es poden allotjar aquests continguts, cal igualment donar a conèixer quines són les mancances i les problemàtiques derivades de les seves línies d'actuació, i assolir un compromís per part seva amb vista a agilitzar-ne els tancaments i adoptar les mesures corresponents. Cal, en aquest sentit, que se sumin i s'impliquin en les tasques que pugui desenvolupar l'Observatori o la Mesa d'Estudi de la Qualitat a la Xarxa. Cal, tanmateix, que en els seus motors de cerca assenyalin quines pàgines disposen o tenen un segell de qualitat (com pot ser el segell de l'Agència, el segell IQ). Cal, en definitiva, el seu compromís ferm i la seva autoexigència, alhora que han d'assumir la responsabilitat que els correspon.

En paral·lel a aquestes accions, cal que l'Observatori o la Mesa per a la Qualitat a Internet realitzin un **seguiment continuat de les situacions que es considerin de risc**, ja que, en el cas que ens ocupa, el tancament d'un espai nociu no és, ni de bon tros, la solució definitiva. Com hem comprovat i demostrat al llarg de l'informe, les clausures d'espais web produeixen una ràpida reorganització de les persones usuàries que, amb molta facilitat, obren un altre espai, de vegades del tot inesperat, fet que fa més difícil detectar el contingut nociu.

En aquesta ocasió, com en tantes d'altres, cal un esforç de les institucions, les administracions, les entitats vinculades (pedagogs, mares, pares, escoles, tutors, especialistes, associacions del sector...) per formar el nostre jovent en el que ha de ser una navegació adequada i segura. Som conscients de la gran tasca que ja estan desenvolupant, en aquest sentit, les entitats vinculades als trastorns alimentaris, mirant de recuperar de les mans de Ana i de Mia molts i moltes joves del nostre país. Cal, però, afegir a aquesta tasca impagable, un component tecnològic. Cal, doncs, proporcionar una **formació específica als nois i noies** per evitar que accedeixin o creïn continguts d'aquest tipus. En el cas que ens ocupa, ja hem vist que a la xarxa hi ha iniciatives amb testimonis de persones afectades que mostren les conseqüències devastadores de les pràctiques bulímiques i anorèxiques, i que aquestes iniciatives són un bon mètode (però no l'únic) per fer front a la situació i conscienciar de la magnitud del problema.

És necessària, seguint amb aquesta línia de treball, una **formació específica per als pares i/o tutors**, ja que són els que han d'estar alerta per detectar possibles casos d'aquest tipus a temps. Per tant, cal que estiguin preparats i previnguts sobre com poden prevenir el problema, com detectar conductes d'aquest tipus i com actuar en aquests supòsits.

No ens estem referint únicament –que també– al vessant presencial del problema, això és, els possibles indicadors que ens poden permetre identificar els símptomes de la malaltia. Estem pensant en els coneixements tècnics i l'assessorament que han de rebre els pares, les mares, els tutors i els educadors per identificar actituds de risc a la xarxa o comportaments amb l'ús d'internet dels nostres infants que poden ser sospitosos. Cal aprofundir i “ensenyar” a les famílies i escoles coneixements específics sobre el tema i pràctica en l'ús d'eines que poden resultar útils tant per evitar l'accés com per poder detectar-lo. És important conèixer, per exemple, que si hi ha sospites que hi pot haver un trastorn alimentari, hi ha programes per consultar les pàgines visitades (encara que siguin esborrades de l'històric de navegació, pràctica que segurament es faria per ocultar-ho), com pot ser el programa Danba. Eines d'aquesta mena poden facilitar que es detecti el problema a temps.

En aquest sentit, i tornant als grans cercadors, seria positiu (també per al cas que ens ocupa) **invertir la tendència en el posicionament dels resultats**, és a dir, que la majoria de pàgines resultants de les cerques relacionades amb “bulímia” i “anorèxia” siguin clarament *anti*, i aportin continguts que tractin el tema amb el rigor necessari. Per aconseguir-ho, cal donar suport a iniciatives com la comentada anteriorment de www.teoriza.com/posiciona-contra-la-anorexia, que ja està donant els seus fruits, i podem trobar en les primeres posicions d'indexació molts dels seus resultats ganxo, que redireccionen a pàgines *anti*. Si Google no dóna facilitats en aquest sentit, cal aprofitar els coneixements tècnics per treure'n profit.

Alhora, una altra línia de treball a desenvolupar és l'enfocament **tècnic**, això és, enfortir i potenciar les eines que han de servir per evitar l'accés a continguts nocius, és a dir, filtratges de continguts i altres sistemes de control parental, que avui dia no inclouen, amb vista al bloqueig, ni el vocabulari específic ni les implicacions vinculades a aquest tipus de pàgines.

Fent proves amb diverses eines d'aquest tipus (filtres, navegadors infantils com ara Buddybrowser), els resultats que se n'obtenen són, en general, força decebedors, ja que no es filtren aquest tipus de pàgines quan es fan cerques amb paraules clau específiques, i en cas que hi hagi un filtratge, no es té en compte el posicionament de la pàgina en qüestió (si es tracta de pàgines pro, *anti* o neutrals). Cal, doncs, ajudar a definir uns **critèris de filtratge realment útils i efectius**, parlant amb els desenvolupadors d'aquest tipus de software per tal de corregir aquestes mancances puntuals.

<www.buddybrowser.com>

Una altra de les propostes que plantejem des de l'Agència de Qualitat d'Internet –i que podria ser una alternativa viable al que s'ha plantejat fins ara respecte dels filtres– seria utilitzar “**llistes blanques o positives**”, és a dir, **permetre només accedir a pàgines anti** quan hi hagi indicis d'un cas de trastorn alimentari per derivar els resultats en aquesta direcció. Des d'IQUA estem desenvolupant llistes de pàgines “blanques” en diverses temàtiques. Aquesta tasca es podria dur a terme des de l'Observatori al qual fèiem referència, ja que elaborar aquesta llista és, i ha de ser, dinàmic i canviant. Allò que esdevé fonamental i prioritari en aquest camp d'actuació tant per part d'IQUA com per part dels organismes afins és fer una tasca de **difusió de tots aquests recursos existents**.

D'altra banda, i pel que dèiem de la dificultat d'anar tancant tots els webs detectats (feina infinita, poc agraïda, difícil, lenta i, en vista dels nous webs creats després de cada tancament, no del tot efectiva), el que demanem a les **grans plataformes** ja no és només que donin facilitats a l'hora de tancar-les (que també), sinó que **NO donin facilitats a l'hora de trobar-les**, evitant-hi, així, l'accés a aquells que estan en fase inicial. Fora bo que prenguessin mesures per la seva banda, ja que tenen la clau dels resultats de les cerques i es podrien establir mecanismes de contenció, no tant en la línia de la censura, sinó donant prioritat a les pàgines que realment volen ajudar i ometent resultats com els que es poden veure a continuació:

L'Agència de Qualitat d'Internet, llança, des d'aquestes pàgines, una mà estesa a les grans plataformes i agents del sector amb l'ànim de contribuir a fer de la xarxa un lloc millor i un lloc més segur. Els convida a signar acords marc de col·laboració que permetin a entitats com la nostra poder accedir-hi ràpidament i que permetin una comunicació fluïda, àgil i eficaç. A tall d'exemple, fruit d'aquesta anàlisi, hi ha uns annexos que no han estat publicats volgudament, en què es detalla i es personalitza per a cada operador diferents continguts nocius que hem trobat allotjats als seus servidors. IQUA pretén, amb aquesta acció, establir les complicitats, els acords i les sinergies necessàries per treballar conjuntament amb les grans plataformes. Sense aquesta col·laboració estreta, la tasca de la nostra Agència i la de tantes altres institucions continuarà sent molt complicada.

IQUA, de la mateixa manera, planteja a les grans plataformes que, i fins i tot per un aspecte vinculat a l'anomenada responsabilitat social de l'empresa, retornin a la comunitat part del que aquesta els proporciona, abocant recursos per al desenvolupament de plataformes adreçades a menors. IQUA valoraria molt positivament que aquestes grans plataformes desenvolupessin projectes pensats específicament per a menors. Anteriorment hem esmentat experiències molt valuoses en aquest sentit (Mi Cueva, xarxa social per a menors; Buddybrowser, cercador per a menors). Aquests projectes, però, no disposen de la força, el prestigi, el reconeixement o la capacitat tècnica i de difusió que sí que tenen les grans plataformes. Caldria la implicació, impuls i compromís dels grans cercadors i de les grans xarxes socials per crear, per exemple un "Google Kids" o un "Facebook Junior".

En tots dos casos, i amb la col·laboració de totes les parts implicades, podríem ser els artífexs de la creació d'espais on els nostres infants poguessin tenir el primer contacte amb la xarxa d'una manera segura i saludable.

Sabem que aquestes dues darreres propostes són molt ambicioses. Ara bé, IQUA s'ofereix a treballar conjuntament amb aquestes plataformes per contribuir a fer realitat aquest projecte si, algun dia, decideixen posar-s'hi.

Estem convençuts que, en cas que tiri endavant aquesta iniciativa (tan necessària, d'altra banda, i que, com hem descrit, disposa d'un gran públic potencial – *vegeu l'apartat 8.4, xarxes socials, pàgina 44, exemple de Mi Cueva*), comptaria amb el suport i la col·laboració d'administracions, institucions, associacions, educadors, tècnics, agències de qualitat i, el que és més rellevant, amb l'aplaudiment de les persones usuàries.

“LA SOLUCIÓ NO ÉS ÚNICAMENT EL TANCAMENT. LA SOLUCIÓ ÉS LA SUMA DE LA CONSCIENCIACIÓ GENERAL, LA IMPLICACIÓ POLÍTICA I INSTITUCIONAL, EL COMPROMÍS DE LES GRANS PLATAFORMES, LA FORMACIÓ, LA PEDAGOGIA I EL SEGUIMENT DEL PROBLEMA.”

**Agència de Qualitat d'Internet (IQUA)
Barcelona, gener de 2011**

Col·legi Oficial
d'Enginyeria en Informàtica
de Catalunya

Consell
de l'Audiovisual
de Catalunya

Associació contra
l'Anorèxia i la Bulímia